

Comisia
Europeană

Uniunea Europeană

Ce este
și ce face

Manuscris finalizat în februarie 2020

Nici Comisia Europeană și nici orice alte persoane care acționează în numele Comisiei nu sunt responsabile pentru modul în care ar putea fi utilizate informațiile oferite în continuare.

Luxemburg: Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2020

© Uniunea Europeană, 2020

Reutilizarea textului este autorizată cu condiția menționării sursei.

Politica de reutilizare a documentelor Comisiei Europene este reglementată prin Decizia 2011/833/UE (JO L 330, 14.12.2011, p. 39).

Pentru orice utilizare sau reproducere a fotografiilor sau a altor materiale care nu se află sub dreptul de autor al UE, trebuie să se solicite direct permisiunea deținătorilor drepturilor de autor.

Credite foto: © Shutterstock, © Fotolia

Print	ISBN 978-92-79-93639-5	doi:10.2775/26743	NA-04-18-778-RO-C
PDF	ISBN 978-92-79-93626-5	doi:10.2775/619782	NA-04-18-778-RO-N
HTML	ISBN 978-92-76-02219-0	doi:10.2775/673540	NA-04-18-778-RO-Q

Cuprins

Uniunea Europeană: Ce este și ce face – Introducere	5
1. Uniunea Europeană pe scurt.....	7
2. Ce face Uniunea Europeană.....	13
Acțiuni în domeniul climei și Pactul ecologic european	14
Economie, finanțe și moneda euro	15
Migrație și azil	16
Frontiere și securitate	17
Întreprinderi și industrie	18
Piața unică.....	19
Economia și societatea digitală	20
Ocuparea forței de muncă și afacerile sociale.....	21
Educație și formare.....	22
Cercetare și inovare.....	23
Politica regională	24
Transporturi.....	25
Agricultură și dezvoltare rurală.....	26
Afaceri maritime și pescuit	27
Mediu.....	28
Energie.....	29
Afacerile externe și politica de securitate	30
Extinderea UE	31
Politica europeană de vecinătate.....	32
Comerț.....	33
Cooperare internațională și dezvoltare	34
Ajutor umanitar și protecție civilă	35
Justiție și drepturi fundamentale.....	36
Sănătatea publică.....	37
Siguranța alimentară.....	38
Consumatori	39
Servicii bancare și financiare	40
Concurență.....	41
Impozitare și fiscalitate	42
Vămi	43
Cultură și mass-media.....	44
Tineret.....	45
Sport.....	46
Bugetul.....	47
Prevenirea fraudei	48
3. Cum ia decizii și cum acționează Uniunea Europeană	51

Uniunea Europeană

Ce este și ce face

INTRODUCERE: DESPRE PUBLICAȚIE

Prezenta publicație este un ghid despre Uniunea Europeană și activitatea sa.

Prima secțiune explică pe scurt ce este UE.

A doua secțiune, „Ce face Uniunea Europeană”, descrie activitatea pe care o desfășoară UE în 35 de domenii diferite pentru a îmbunătăți viața oamenilor din Europa și din afara acesteia.

A treia secțiune, „Cum ia decizii și cum acționează Uniunea Europeană”, descrie instituțiile aflate în centrul procesului decizional al UE și modul în care deciziile lor sunt transpuse în acțiuni.

Pasajele imprimate cu albastru sunt hyperlinkuri către informații mai detaliate din versiunile HTML și PDF ale prezentului ghid. Acestea pot fi găsite online la adresa: <https://op.europa.eu/webpub/com/eu-what-it-is/ro/>

Uniunea Europeană pe scurt

Uniunea Europeană (UE) este o uniune economică și politică între **27 de țări europene**.

Predecesoarea Uniunii Europene a fost creată în perioada de după cel de Al Doilea Război Mondial. Primele măsuri au constat în consolidarea cooperării economice: scopul era ca țările implicate în schimburi comerciale să devină interdependente din punct de vedere economic și să devină astfel mai probabilă evitarea conflictelor. Drept urmare, în 1958, a luat naștere Comunitatea Economică Europeană, cu obiectivul inițial de a consolida cooperarea economică dintre șase țări: Belgia, Germania, Franța, Italia, Luxemburg și Țările de Jos.

De atunci, încă 22 de țări li s-au alăturat (iar Regatul Unit a părăsit UE în 2020), creându-se o imensă **piață unică** (denumită și piață „internă”), care continuă să se dezvolte pentru a-și valorifica întregul potențial.

Ceea ce a început ca o uniune pur economică a evoluat treptat, devenind o organizație care acționează în numeroase **domenii de politică** diferite, de la politici climatice, mediu și sănătate la relații externe, securitate, justiție și migrație. Această schimbare s-a reflectat în modificarea, în 1993, a denumirii Comunității Economice Europene, aceasta devenind Uniunea Europeană.

De mai bine de jumătate de secol, UE asigură pacea, stabilitatea și prosperitatea, ajută la creșterea nivelului de trai, lansând și moneda europeană unică: **euro**. În prezent, peste 340 de milioane de cetățeni ai UE din 19 țări folosesc euro ca monedă proprie și se bucură de avantajele pe care le oferă aceasta.

Ca urmare a eliminării controalelor la frontieră între țările UE, oamenii pot călători liber pe aproape întregul continent. De asemenea, le este mult mai ușor **să trăiască și să muncească** într-o altă țară din Europa. Toți cetățenii UE au dreptul și libertatea de a alege țara UE în care doresc să studieze, să lucreze sau să se pensioneze. Fiecare stat membru al UE trebuie să le acorde cetățenilor Uniunii exact același tratament pe care îl acordă propriilor cetățeni în ceea ce privește ocuparea locurilor de muncă, securitatea socială și impozitele.

Piața unică este principalul motor economic al UE. Aceasta permite libera circulație a majorității mărfurilor, serviciilor, capitalurilor și persoanelor. UE își propune să exploateze această resursă imensă și în alte domenii, precum piețele energiei, cunoașterii și de capital, pentru a le garanta cetățenilor europeni beneficii conexe maxime.

UE depune în continuare eforturi pentru ca **instituțiile** care o guvernează să fie mai transparente și mai democratice. Deciziile sunt luate în cel mai deschis mod posibil și cât mai aproape de cetățeni. **Parlamentului European**, ai cărui membri sunt aleși prin vot direct, i-au fost acordate mai multe competențe, iar parlamentele naționale joacă un rol mai important, colaborând îndeaproape cu instituțiile europene.

UE este guvernată de principiul democrației reprezentative, cetățenii fiind direct reprezentați la nivelul UE în **Parlamentul European**, iar statele membre fiind reprezentate în **Consiliul European** și în **Consiliul Uniunii Europene**.

Cetățenii europeni sunt încurajați să contribuie la viața democratică a Uniunii **exprimându-și opiniile** cu privire la politicile UE pe parcursul elaborării acestora sau sugerând îmbunătățiri ale actelor legislative și politicilor în vigoare. **Inițiativa cetățenească europeană** le oferă cetățenilor posibilitatea de a se implica și mai mult în politicile UE care le influențează viața. De asemenea, cetățenii pot depune **plângeri** și pot adresa întrebări cu privire la **aplicarea dreptului UE**.

Tratatul privind Uniunea Europeană prevede că „Uniunea se întemeiază pe valorile respectării demnității umane, libertății, democrației, egalității, statului de drept, precum și pe respectarea drepturilor omului, inclusiv a drepturilor persoanelor care aparțin minorităților. Aceste valori sunt comune statelor membre într-o societate caracterizată prin pluralism, nediscriminare, toleranță, justiție, solidaritate și egalitate între femei și bărbați.” Aceste valori sunt parte integrantă din modul de viață european.

Demnitatea umană trebuie respectată și protejată, constituind baza propriu-zisă a drepturilor fundamentale.

A fi cetățean european înseamnă totodată a beneficia de drepturi politice. Fiecare cetățean adult al UE are dreptul de a candida și de a vota în cadrul alegerilor pentru Parlamentul European, fie în țara sa de rezidență, fie în țara de origine.

Egalitatea presupune drepturi egale în fața legii pentru toți cetățenii. Principiul egalității între femei și bărbați stă la baza tuturor politicilor europene și reprezintă baza integrării europene. Acest principiu se aplică în toate domeniile.

UE are la bază statul de drept. Toate acțiunile UE se bazează pe tratate, asupra cărora statele sale membre au convenit în mod voluntar și democratic. Dreptul și justiția sunt sprijinite de un sistem judiciar independent. Statele membre au conferit Curții de Justiție a Uniunii Europene competența de a se pronunța definitiv în ceea ce privește dreptul UE, iar hotărârile acesteia trebuie să fie respectate de toți.

Drepturile omului sunt protejate de Carta drepturilor fundamentale a UE. Acestea includ dreptul de a nu fi discriminat pe criterii de sex, origine rasială sau etnică, religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală, dreptul la protecția datelor cu caracter personal și dreptul de acces la justiție.

În 2012, UE a primit **Premiul Nobel pentru Pace** pentru susținerea cauzelor precum pacea, reconcilierea, democrația și drepturile omului în Europa.

Statele membre și instituțiile UE

În centrul UE se află cele **27 de state membre** care fac parte din UE și cetățenii acestora. Caracteristica unică a UE este aceea că, deși toate statele membre rămân state suverane și independente, acestea au decis să pună în comun o parte din „suveranitatea” lor în domenii în care este util să colaboreze.

În practică, aceasta înseamnă că statele membre de-leagă unele dintre competențele lor decizionale instituțiilor comune pe care le-au creat, astfel încât deciziile cu privire la chestiuni specifice de interes comun să poată fi luate în mod democratic la nivelul UE.

Statele membre ale Uniunii Europene (2020)

Mai multe instituții sunt implicate în procesul decizional la nivelul UE, în special:

- **Parlamentul European**, care îi reprezintă pe cetățenii UE și este ales în mod direct de către aceștia;
- **Consiliul European**, care este format din șefii de stat sau de guvern ai statelor membre ale UE;
- **Consiliul**, denumit oficial Consiliul Uniunii Europene, care reprezintă guvernele statelor membre ale UE; și
- **Comisia Europeană**, care reprezintă interesele UE în ansamblu.

Parlamentele naționale ale statelor membre, precum și două instituții consultative joacă, de asemenea, un rol în luarea deciziilor și în elaborarea legislației. Cele două organisme consultative sunt Comitetul European al Regiunilor, care este format din reprezentanți ai administrației regionale și locale, și Comitetul Economic și Social European, alcătuit din reprezentanți ai organizațiilor angajaților și ai celor patronale și din grupuri ale părților interesate.

În general, Comisia Europeană este cea care propune legi noi, iar Parlamentul European și Consiliul le adoptă.

Organismele consultative (Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor), precum și parlamentele naționale participă la acest proces, furnizând avize privind propunerile, în principal din perspectiva principiilor subsidiarității și proporționalității. Principiul subsidiarității presupune că, exceptând domeniile în care are competențe exclusive, UE acționează doar în cazul în care acțiunea va fi mai eficientă la nivelul UE decât la nivel național. Potrivit principiului proporționalității, acțiunea UE trebuie să fie limitată la ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor din tratatele UE (a se vedea în cele ce urmează).

Statele membre și instituția sau instituțiile UE în cauză pun ulterior în aplicare legislația UE adoptată. A treia secțiune a prezentei publicații conține

informații suplimentare despre modul în care UE ia decizii și le pune în aplicare.

Tratatele UE

Orice măsură luată de UE se bazează pe tratatele care au fost aprobate în mod voluntar și democratic de toate țările UE. Tratatele stabilesc obiectivele Uniunii Europene și regulile de funcționare a instituțiilor UE, procedura decizională și relațiile dintre Uniune și statele sale membre.

În anumite cazuri speciale, nu toate statele membre participă la toate domeniile de politică ale UE. De exemplu, deși moneda euro este moneda unică a UE în ansamblu, în prezent zona euro cuprinde doar 19 state membre, în timp ce Danemarca are o clauză de neparticipare, iar celelalte țări încă nu îndeplinesc criteriile de aderare. Douăzeci și două de state membre sunt membre ale spațiului Schengen, care permite circulația fără pașapoarte, iar cinci state își mențin controalele la frontieră.

Privind în perspectivă

Pentru ca proiectul european să meargă mai departe, discursul din 2016 privind starea Uniunii al lui Jean-Claude Juncker, președintele de atunci al Comisiei Europene, a prezentat o agendă pozitivă pentru o Europă care le oferă cetățenilor săi protecție, îi ajută să își afirme drepturile și îi apără. Acest mesaj a fost salutat atât de Parlamentul European, cât și de liderii UE-27 la Summitul de la Bratislava din 16 septembrie 2016.

Contribuția la agenda pozitivă a continuat cu o **Carte albă a Comisiei privind viitorul Europei**, în martie 2017, care oferă cinci scenarii despre cum ar putea arăta UE până în 2025. În urma acestui document, Comisia a contribuit la dezbateri printr-o serie de documente de reflecție tematice prezentând diferite opțiuni pentru UE în anumite domenii de politică: dimensiunea socială a Europei; valorificarea oportunităților oferite de globalizare; aprofundarea uniunii economice și monetare; viitorul apărării europene; și viitorul finanțelor UE.

Anii care vin rezervă Uniunii Europene atât oportunități, cât și provocări. Alegerile pentru Parlamentul European din 2019 și Summitul extraordinar de la Sibiu, din România, de la 9 mai 2019, în cadrul căruia s-a discutat despre viitorul Europei, au oferit UE șansa de a-și reînnoi angajamentul pentru a obține rezultate cu privire la subiectele care contează cu adevărat pentru oameni.

Ursula von der Leyen, președintele Comisiei, a anunțat o Conferință privind viitorul Europei, pentru a le oferi cetățenilor europeni ocazia să își exprime punctul de vedere asupra modului în care este condusă Uniunea lor și asupra ducerii la îndeplinire a proiectelor acesteia. Conferința va debuta în 2020 și se va întinde pe o durată de doi ani, reunind cetățeni de toate vârstele din întreaga UE, societatea civilă și instituțiile europene.

Ce face Uniunea Europeană

A doua parte a prezentei publicații prezintă o sinteză a activităților UE în 35 de domenii diferite de politică, incluzând linkuri utile către informații suplimentare.

Acțiuni în domeniul climei și Pactul ecologic european

UE depune eforturi considerabile pentru a reduce emisiile de gaze cu efect de seră și pentru a face tranziția către o economie curată, cu emisii reduse de dioxid de carbon și durabilă, abordând totodată consecințele inevitabile ale schimbărilor climatice.

UE ia măsuri în domeniul schimbărilor climatice ca reacție la modificarea climei Pământului, în special creșterea temperaturilor globale din cauza ridicării nivelului de emisii de gaze cu efect de seră **ca urmare a activității umane**. Temperaturile medii mai ridicate au multe **consecințe**, inclusiv fenomene meteorologice extreme mai intense și mai frecvente, cum ar fi inundațiile, secetele și furtunile. Astfel de fenomene nu numai că reprezintă o amenințare directă la adresa cetățenilor, însă pot totodată să pună în pericol producția de alimente și să creeze un deficit de aprovizionare cu apă, aspecte care pot, la rândul lor, să provoace foamete, conflicte regionale și migrație în masă.

Ce face UE

Pentru a menține schimbările climatice sub niveluri periculoase, comunitatea internațională a convenit, în cadrul Acordului de la Paris privind schimbările climatice, ca actuala creștere medie a temperaturii globale să fie menținută la o valoare mult mai mică de 2 °C peste nivelurile preindustriale, obiectivul fiind de a limita creșterea la 1,5 °C. UE dispune de o serie de politici și instrumente pentru a limita emisiile de dioxid de carbon și pentru a determina tranziția către o economie cu emisii reduse de dioxid de carbon, iar **strategia sa privind adaptarea** la schimbările climatice promovează acțiuni cum ar fi construirea de structuri de apărare împotriva inundațiilor, dezvoltarea de culturi rezistente la secetă și modificarea reglementărilor privind construcțiile.

Pentru UE și restul lumii, neabordarea schimbărilor climatice ar putea fi foarte costisitoare. În același timp, cererea tot mai mare de tehnologii curate oferă oportunități pentru inovare, modernizare industrială, locuri de muncă și creștere verzi. În prezent, acțiunile climatice sunt integrate în toate programele principale de cheltuieli ale UE, iar 20 % din **bugetul UE pentru perioada 2014-2020** va fi cheltuit pentru inițiative legate de climă.

UE deține rolul de lider în ceea ce privește eforturile depuse la nivel mondial pentru combaterea schimbărilor climatice, în special stimulând comunitatea internațională să mențină dinamica imprimată de **Acordul de la Paris** și să îl pună în practică la nivel mondial.

Să devenim primul continent neutru din punct de vedere climatic din lume până în 2050 reprezintă cea mai mare provocare și oportunitate a vremurilor noastre. Pentru realizarea acestui obiectiv, Comisia Europeană a prezentat **Pactul ecologic european**, cel mai ambițios pachet de măsuri care ar trebui să le permită cetățenilor și întreprinderilor europene să beneficieze de o tranziție durabilă către o economie verde.

Schema UE de comercializare a certificatelor de emisii reprezintă o piatră de temelie a politicii UE în materie de climă și reduce emisiile generate de industrie, centralele electrice și transportul aerian în interiorul Europei într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor. De asemenea, statele membre ale UE au ajuns la un acord cu privire la obiectivele naționale pentru reducerea emisiilor în alte sectoare, cum ar fi transportul, clădirile și agricultura.

Informații suplimentare: https://ec.europa.eu/info/topics/climate-action_ro

facebook.com/EUClimateAction

@EUClimateAction

Economie, finanțe și moneda euro

Uniunea economică și monetară și moneda euro asigură fundațiile comune pentru o mai mare stabilitate, creștere și prosperitate în întreaga Europă.

Uniunea economică și monetară reunește și integrează economiile UE prin politici economice și fiscale coordonate, o politică monetară comună și o monedă comună, moneda euro. Această uniune este un instrument puternic pentru crearea de locuri de muncă, creștere, echitate socială și stabilitate financiară, dar este un proces în curs care trebuie finalizat.

Ce face UE

Politicile economice și financiare ale UE în zona euro și în UE vizează:

- să promoveze creșterea și ocuparea forței de muncă;
- să promoveze stabilitatea macroeconomică și fiscală;
- să îmbunătățească funcționarea eficientă a uniunii economice și monetare;
- să promoveze investițiile;
- să prevină sau să corecteze dezechilibrele macroeconomice;
- să sprijine coordonarea politicilor structurale naționale; și
- să promoveze prosperitatea în afara UE.

Ca reacție la criza economică și financiară din 2008, guvernarea economică a UE a fost consolidată prin îmbunătățirile aduse Pactului de stabilitate și de creștere, normele fiscale aplicate de statele membre pentru a facilita și a menține stabilitatea uniunii economice și monetare. Țările care au fost excluse de pe piețele financiare, cum ar fi Grecia, au primit sprijin financiar și politic, iar Mecanismul european de stabilitate a fost creat ca soluție permanentă pentru astfel de situații din zona euro.

De asemenea, a fost introdusă **procedura privind dezechilibrele macroeconomice** pentru a se monitoriza și a se corecta tendințele economice care ar putea fi problematice din fiecare stat membru și pentru a le împiedica să afecteze celelalte state membre.

Moneda euro, aflată în circulație din 2002 și utilizată de peste 340 de milioane de persoane în 19 state membre, este a doua monedă mondială ca importanță, după dolarul american. O monedă unică este practică pentru cetățeni și este utilă în afaceri, aceasta fiind o realizare majoră a integrării europene.

Planul de investiții pentru Europa, adoptat în noiembrie 2014, utilizează garanții publice pentru a stimula investițiile private. **Fondul european pentru investiții strategice** din cadrul planului a mobilizat deja **investiții** în valoare de 439 de miliarde EUR (până în octombrie 2019), depășind orice așteptări. Investițiile din cadrul planului au sprijinit crearea a 1,1 milioane de locuri de muncă, o cifră care urmează să crească la 1,7 milioane până în 2022. Peste 1 milion de întreprinderi mici și mijlocii urmează să beneficieze de un acces mai bun la finanțare, iar planul a ajutat la creșterea produsului intern brut al UE cu 0,9 %.

Informații suplimentare: https://ec.europa.eu/info/topics/economy-finance-and-euro_ro
Document de reflecție privind aprofundarea uniunii economice și monetare, al Comisiei Europene

facebook.com/EUEconomy

@ecfin

Migrație și azil

Politica comună a UE în materie de migrație și azil ajută Europa să facă față într-o manieră eficace provocărilor legate de migrație.

Mai mult de 3,2 milioane de solicitanți de azil au solicitat protecție internațională în UE începând cu 2015, mulți dintre aceștia fugind de războiul și de teroarea din Siria și din alte țări cu probleme.

<http://europa.eu/!rB37xd>

Ce face UE

UE a elaborat o **politică comună în materie de migrație și azil** pentru a gestiona numeroasele provocări generate de migrația către UE, inclusiv migrația persoanelor care solicită protecție internațională. Această politică include acțiunile menționate în continuare care vizează combaterea crizei.

UE a dedicat peste 10 miliarde EUR pentru a face față crizei refugiaților, finanțând proiecte care să răspundă celor mai urgente nevoi umanitare ale refugiaților care sosesc pe țărmurile europene. De asemenea, UE acordă ajutor umanitar refugiaților și migranților din țările din afara UE și sprijină eforturile de abordare a cauzelor profunde ale migrației neregulate.

Pe baza unei propuneri a Comisiei Europene, statele membre au convenit să transfere solicitanți de azil din Grecia și Italia în alte țări din UE. De asemenea, UE dorește să creeze modalități sigure și legale pentru ca solicitanții de azil să poată intra în UE. Un program de relocare voluntară convenit de statele membre prevede transferul a 22 500 de persoane din afara UE către un stat membru al UE. UE depune eforturi pentru a se obține o creștere a ratei de returnare în țara de origine a migranților aflați în situație neregulamentară care nu au drept de ședere în UE.

UE și Turcia au convenit, în martie 2016, că migranții aflați în situație neregulamentară și solicitanții de azil care sosesc din Turcia pe insulele grecești pot fi returnați în Turcia. Pentru fiecare cetățean sirian returnat în Turcia după o trecere ilegală în insulele grecești, UE va accepta un alt cetățean sirian din Turcia care nu a încercat să intre pe teritoriul său în mod neregulamentar. Acest lucru a condus la o scădere semnificativă a numărului de sosiri neregulate în insule. UE a pus la dispoziție 3 miliarde EUR pentru a răspunde nevoilor refugiaților găzduiți în Turcia.

Peste 620 000 de vieți au fost salvate în Marea Egee și în Marea Mediterană începând din 2015 datorită operațiunilor de salvare italiene și grecești și activității Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, înființată în 2016.

Comisia a propus o reformă profundă a legislației existente în materie de azil, în conformitate cu necesitățile actuale și viitoare. Principiul de bază va rămâne același: oamenii ar trebui să solicite azil în primul stat membru al UE în care intră, cu excepția cazului în care au rude în altă parte, dar, atunci când un stat membru este copleșit, trebuie să existe solidaritate și o partajare echitabilă a responsabilității în cadrul UE.

Informații suplimentare: https://ec.europa.eu/info/topics/migration-and-asylum_ro

@EUHomeAffairs

Frontiere și securitate

Uniunea Europeană depune eforturi pentru a crea o uniune a securității, astfel încât Europa să devină mai sigură prin combaterea terorismului și a criminalității grave și prin consolidarea frontierelor externe ale Europei.

UE le oferă cetățenilor săi un spațiu de libertate, securitate și justiție fără frontiere interne. Obiectivul general al unei **uniuni a securității** este transformarea acestui spațiu într-un loc mai sigur. UE și statele sale membre cooperează pentru combaterea terorismului și a radicalizării violente, a criminalității grave și organizate și a criminalității informatice.

Ce face UE

UE își concentrează acțiunile pe sprijinirea statelor membre prin:

- schimbul de informații între autoritățile naționale de aplicare a legii, agențiile vamale și polițiștii de frontieră;
- cooperarea operațională, cu sprijinul agențiilor UE;
- formare, schimb de bune practici, finanțare, cercetare și inovare.

Agencia Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (**Europol**) reunește statele membre pentru a investiga cazurile de criminalitate gravă și organizată. De asemenea, Comisia depune eforturi pentru a se asigura

că diferitele sisteme de informații ale UE pentru gestionarea securității, a frontierelor și a migrației vor fi „interoperabile”, adică vor putea comunica între ele.

UE și-a actualizat și consolidat legile, armonizând definiția infracțiunilor de terorism și incriminând deplasările în scopuri de terorism, pregătirea în scopuri teroriste și finanțarea terorismului. Cu sprijinul **Centrului de excelență din cadrul rețelei pentru sensibilizarea publicului cu privire la radicalizare**, UE își intensifică eforturile de prevenire a radicalizării și de soluționare a problemei legate de returnarea luptătorilor teroriști. Prin intermediul Forumului UE pentru internet, Comisia facilitează cooperarea dintre principalele companii de internet, agențiile de aplicare a legii și societatea civilă pentru a reduce accesul la conținutul online ilegal și pentru a furniza contradiscursuri eficiente în scopul combaterii propagandei teroriste. De asemenea, Comisia a propus ca companiile din domeniul internetului să elimine de pe internet conținutul cu caracter terorist în termen de o oră de la primirea ordinului de eliminare din partea autorităților naționale.

În decembrie 2018, Parlamentul European, Consiliul și Comisia au ajuns la un acord cu privire la Legea privind securitatea cibernetică, care consolidează mandatul **agenției UE pentru securitatea cibernetică** (Agenția Uniunii Europene pentru Securitatea Rețelelor și a Informațiilor) cu scopul de a oferi mai mult sprijin statelor membre care se confruntă cu amenințări și atacuri la adresa securității cibernetică.

Datorită **Acordului Schengen**, controalele la numeroase frontiere interne ale UE au fost eliminate în mod progresiv. Criza migrației și situația securității, în continuă schimbare, din ultimii ani au demonstrat că spațiul Schengen are nevoie de frontiere externe puternice. În 2017, UE a adoptat noi norme pentru frontierele externe ale spațiului Schengen pentru a consolida controlul tuturor persoanelor, inclusiv al cetățenilor europeni, prin confruntarea cu baze de date relevante, în scopul de a se asigura că aceste persoane nu reprezintă o amenințare la adresa politicii publice sau a securității interne. În plus, peste 1 600 de ofițeri din cadrul Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex) sprijină în prezent poliția națională de frontieră a statelor membre să patruleze în țări ca Grecia, Italia, Bulgaria și Spania. Comisia și-a propus să extindă în viitor agenția prin instituirea unui corp permanent alcătuit din 10 000 de agenți operaționali.

Informații suplimentare: https://ec.europa.eu/info/topics/borders-and-security_ro

@EUHomeAffairs

Întreprinderi și industrie

UE își propune să facă industria și întreprinderile mai competitive și să promoveze locurile de muncă și creșterea printr-un mediu favorabil afacerilor.

Politica UE în domeniul întreprinderilor și al industriei este menită să îmbunătățească mediul de afaceri, să promoveze un climat de spirit antreprenorial și de creare de locuri de muncă și să ofere întreprinderilor mici un acces mai ușor la finanțare și la piețe. Întreprinderile mici și mijlocii reprezintă 99 % din totalul întreprinderilor din UE, furnizând două treimi din ansamblul locurilor de muncă din sectorul privat. Politicile UE încurajează

crearea de noi întreprinderi și sprijină întreprinderile inovatoare în eforturile lor de extindere. Acordurile comerciale consolidate deschid piețe pentru întreprinderile din UE și pot fi luate măsuri pentru a se împiedica concurența neloială din afara UE. UE urmărește:

- consolidarea bazei sale industriale și promovarea tranziției către o economie cu emisii reduse de dioxid de carbon;
- promovarea inovării ca mijloc de a genera noi surse de creștere;
- încurajarea întreprinderilor mici și promovarea unei culturi antreprenoriale;
- garantarea unei piețe a bunurilor la nivelul UE; și
- valorificarea optimă a beneficiilor pe care le produc investițiile UE în domeniul spațial.

Ce face UE

UE se angajează să ajute întreprinderile și industria să fie competitive și să genereze creșteri și locuri de muncă noi. Se urmărește sprijinirea întreprinderilor europene pentru ca acestea să devină mai inteligente, mai inovatoare și mai sustenabile. Politica industrială contribuie la competitivitate prin stabilirea unor condiții-cadru adecvate (cum ar fi legislația inteligentă și dezvoltarea competențelor). Comisia Europeană a elaborat planuri de acțiune și legislații sectoriale pentru a sprijini mai mult de douăsprezece sectoare industriale-cheie, inclusiv industria chimică, a autovehiculelor, alimentară, a sănătății, biotehnologia și industria aeronautică. De asemenea, Comisia este responsabilă pentru sectoarele cu implicații geostrategice și cu un nivel ridicat de intervenție publică, cum ar fi apărarea, securitatea și spațiul.

Comisia Europeană, împreună cu Banca Europeană de Investiții, a lansat Planul de investiții pentru Europa. Ca parte din acest plan, a fost creat Fondul european pentru investiții strategice care să mobilizeze investițiile în întreaga Europă. Până în noiembrie 2018, planul mobilizase investiții în valoare de 360 de miliarde EUR. Fondul oferă garanții în sprijinul proiectelor finanțate de Banca Europeană de Investiții, concentrându-se pe infrastructură, inovare și întreprinderi mai mici. Aproximativ 850 000 de întreprinderi mici și mijlocii urmează să beneficieze de un acces mai bun la finanțare. Comisia gestionează mai multe programe ale UE pentru a sprijini inovarea și spiritul antreprenorial, printre care:

- COSME – programul pentru competitivitatea întreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii;
- Orizont 2020 pentru cercetare și inovare;
- Galileo pentru navigația prin satelit și Copernicus pentru observarea Pământului, ce furnizează servicii de care beneficiază milioane de persoane și de întreprinderi.

De asemenea, UE oferă întreprinderilor o serie de servicii de sprijin, inclusiv Rețeaua întreprinderilor europene și Erasmus pentru tinerii antreprenori.

Informații suplimentare: https://europa.eu/european-union/topics/enterprise_ro

@EU_Growth/@EEN_EU

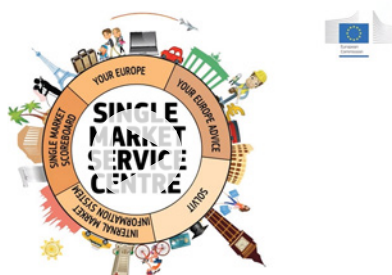
Piața unică

Piața unică este una dintre cele mai mari realizări ale UE. Aceasta stimulează creșterea economică și locurile de muncă și face viața de zi cu zi mai ușoară pentru oameni și întreprinderi.

Datorită **pieței unice** (denumită uneori și piața internă), persoanele, mărfurile, serviciile și capitalurile pot circula în UE aproape la fel de liber ca în interiorul aceleiași țări. Cetățenii UE pot să studieze, să trăiască, să facă cumpărături, să lucreze și să se pensioneze în orice țară din UE și pot să beneficieze de produse din întreaga Europă.

Au fost eliminate sute de bariere tehnice, juridice și birocratice din calea comerțului liber și a liberei circulații între statele membre ale UE, pentru a se simplifica lucrurile în cadrul pieței unice. Ca urmare a acestui fapt, societățile și-au extins operațiunile, iar concurența a determinat scăderea prețurilor și le-a oferit consumatorilor mai multă varietate în privința alegerilor. De exemplu, apelurile telefonice în Europa sunt mult mai ieftine, iar tarifele călătoriilor aeriene au scăzut în mod semnificativ și au fost deschise rute noi. În același timp, UE depune eforturi să se asigure că aceste libertăți mai mari nu compromit caracterul echitabil, protecția consumatorului sau durabilitatea mediului.

<http://bit.ly/2j1DcdD>

Ce face UE

Comisia Europeană colaborează cu autoritățile și cu părțile interesate din statele membre pentru a monitoriza și a aplica normele existente, astfel încât oamenii și întreprinderile să poată beneficia de oportunitățile oferite de piața unică. Cu toate acestea, rămân unele bariere în calea unei piețe unice pe deplin funcționale. În special, UE depune eforturi pentru:

- eliminarea obstacolelor administrative sau de reglementare existente care îi împiedică pe oameni să achiziționeze sau să vândă cu ușurință bunuri și servicii din sau într-un alt stat membru;
- facilitarea pentru întreprinderi – mari și mici – a obținerii de fonduri prin **Planul de investiții pentru Europa** și prin **uniunea piețelor de capital**;
- încurajarea lucrătorilor să se angajeze în alte țări ale UE pentru a ocupa posturile vacante și pentru a satisface nevoia de competențe speciale, inclusiv prin intermediul **cardului profesional european** și al **EURES**, Portalul mobilității europene pentru ocuparea forței de muncă;
- prevenirea dumpingului social – practica de a utiliza forța de muncă mai ieftină și de a transfera producția într-o țară sau regiune cu salarii reduse;
- stimularea cooperării dintre autoritățile fiscale naționale; și
- stabilirea unei baze fiscale consolidate comune a societăților în UE și a unei taxe pe tranzacțiile financiare.

Pe lângă normele pieței unice care garantează libera circulație a persoanelor, cetățenii UE nu au nevoie de pașaport pentru a călători în spațiul Schengen, care cuprinde în prezent statele membre ale UE (cu excepția Bulgariei, a Ciprului, a Croației, a Irlandei și a României), plus Islanda, Liechtenstein, Norvegia și Elveția. Pentru a garanta siguranța în spațiul Schengen, aceste țări au intensificat controalele la frontierele externe ale UE și, de asemenea, au sporit cooperarea polițienească.

Portalul **Europa ta** le furnizează cetățenilor informații care le sunt necesare pentru a locui, a lucra, a călători, a studia și a face afaceri într-o altă țară a UE. De asemenea, portalul oferă acces la servicii cum ar fi **Europa ta – Consiliere** (pentru consiliere juridică personalizată) și **SOLVIT** (soluționarea problemelor cu autoritățile publice din străinătate).

Informații suplimentare: https://ec.europa.eu/info/topics/single-market_ro

facebook.com/EU.Growth

@EU_Growth

Economia și societatea digitală

Piața unică digitală a UE urmărește să pună la îndemână oportunități pentru oameni și întreprinderi, precum și să consolideze poziția Europei ca lider mondial în economia digitală.

UE continuă să elimine obstacolele care împiedică cetățenii, autoritățile și întreprinderile să beneficieze de toate avantajele internetului. Soluțiile variază de la eliminarea „blocării geografice” și a taxelor de roaming pentru telefoanele mobile, rezolvarea lipsei de acces la internet sau a lipsei competențelor digitale până la noi norme privind portabilitatea, pentru ca cetățenii să își poată utiliza la fel ca acasă abonamentele online pentru TV, jocuri și muzică atunci când călătoresc în interiorul UE.

Ce face UE

Piața unică digitală va îmbunătăți comerțul electronic și livrarea coletelor, va elimina blocarea geografică și va duce la revizuirea TVA-ului. Aceasta va îmbunătăți mediul de afaceri prin reformarea politicii privind telecomunicațiile și mijloacele de comunicare, revizuirea normelor privind funcționarea platformelor online și garantarea unui mediu online sigur și securizat. De asemenea, piața unică digitală va contribui la dezvoltarea economiei prin asigurarea fluxului liber al datelor fără caracter personal, prin investițiile în competențele digitale și prin asigurarea unui acces mai bun la serviciile publice online. Cetățenii și întreprinderile vor putea face schimburi comerciale online, vor putea participa la inovare și vor putea interacționa

legal, în siguranță, într-un mod securizat și la prețuri accesibile, ceea ce le va face viața mai ușoară. Realizarea pieței unice digitale ar putea să contribuie cu sute de miliarde de euro pe an la economia UE și să creeze sute de mii de locuri de muncă.

Comisia Europeană a prezentat majoritatea propunerilor legislative pe care le-a anunțat în **Strategia sa privind piața unică digitală** din 2015. În prezent, accentul este plasat pe transformarea propunerilor în realitate pentru cetățenii UE. Iată câteva dintre etapele care au fost deja parcurse:

- **Taxele de roaming au fost eliminate** în iunie 2017, astfel încât utilizatorii să își poată utiliza dispozitivele mobile atunci când călătoresc în UE plătind aceleași prețuri ca acasă.
- Începând cu mai 2018, cetățenii și întreprinderile beneficiază de **norme noi și solide privind protecția datelor cu caracter personal**.
- Comisia urmărește să le ofere cetățenilor **cea mai bună conexiune internet posibilă**, iar **inițiativa WiFi4EU** sprijină instalarea de hotspoturi Wi-Fi publice gratuite în comunitățile locale din UE.
- Comisia a propus noi instrumente care să contribuie la apărarea cetățenilor și a întreprinderilor de **atacurile cibernetice**, consolidând totodată agenția UE pentru securitatea cibernetică, și creând, în 2018, un centru european de competențe și de cercetare în materie de securitate cibernetică.
- Au fost propuse noi inițiative în domeniul e-sănătății, al dezinformării, al transparenței platformelor online, al inteligenței artificiale, al supercalculatoarelor, al conexiunii 5G și al tehnologiei blockchain, precum și o strategie digitală pentru Balcanii de Vest.
- Pentru a garanta că UE rămâne un lider al transformării digitale, Comisia propune investiții de 9,2 miliarde EUR în programele Europa digitală și Europa creativă.

<http://Europa.eu/!jd83xG>

Informații suplimentare: <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en>

facebook.com/DigitalSingleMarket

@DSMeu

Ocuparea forței de muncă și afacerile sociale

UE contribuie la crearea de locuri de muncă mai multe și mai bune în întreaga Europă și are ca obiectiv standarde sociale decente pentru toți cetățenii săi, inclusiv prin intermediul Fondului social european în valoare de 86,4 miliarde EUR.

Responsabilitatea pentru politicile de ocupare a forței de muncă și afacerile sociale este partajată între UE și statele sale membre. **Ocuparea forței de muncă, creșterea și investițiile** au devenit prioritatea absolută a Comisiei Europene, fiind susținută de **Planul de investiții pentru Europa**.

Ce face UE

Politicile UE în domeniul ocupării forței de muncă și al afacerilor sociale sunt concepute pentru:

- a crea locuri de muncă de calitate în întreaga UE;
- a-i sprijini pe lucrători să își găsească locuri de muncă în propria țară sau într-o altă țară a UE;
- a promova competențele și spiritul antreprenorial;
- a coordona și a moderniza sistemele de securitate socială;
- a crea condiții de lucru mai bune prin intermediul unor standarde minime comune;
- a sprijini incluziunea socială și combaterea sărăciei; și
- a proteja drepturile persoanelor cu dizabilități.

Aceste politici contribuie la realizarea **obiectivelor Strategiei Europa 2020** în domeniul ocupării forței de muncă, al incluziunii sociale și al educației. UE furnizează și coordonează finanțare pentru a sprijini statele membre să investească în oameni (în domenii cum ar fi îngrijirea copiilor, asistența medicală, formarea, infrastructura accesibilă și sprijinul pentru găsirea unui loc de muncă) și să își reformeze sistemele de securitate socială. **Fondul social european** investește 86,4 miliarde EUR pentru a sprijini milioane de europeni să dobândească noi competențe și să găsească locuri de muncă mai bune. **Garanția pentru tineret** (8,8 miliarde EUR) sprijină ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor, asigurând că toți tinerii sub 25 de ani beneficiază de o ofertă concretă și de calitate de angajare, de ucenicie, de stagiu sau de educație continuă în termen de 4 luni de la terminarea educației formale sau de la intrarea în șomaj. Inițiativa privind **parcursurile de actualizare a competențelor** îi sprijină pe adulți să dobândească competențe de bază, cum ar fi citirea, scrierea sau utilizarea unui computer. Prin intermediul acestei inițiative, UE sprijină statele membre în efortul de a le oferi oamenilor o a doua șansă să își dezvolte competențele.

În timp ce securitatea socială rămâne responsabilitatea fiecărui stat membru, UE creează punți între sistemele naționale pentru cetățenii care se deplasează peste frontiere. **Norme UE privind coordonarea securității sociale** nu înlocuiesc sistemele naționale, ci protejează drepturile de securitate socială ale persoanelor atunci când acestea se deplasează în interiorul UE (și în Islanda, Liechtenstein, Norvegia și Elveția). De asemenea, UE îi protejează pe oameni prin legi destinate a limita programul de lucru, a combate discriminarea la locul de muncă, a oferi condiții de lucru mai sigure și a asigura primirea de compensații pentru vătămările provocate de accidente de muncă. Pentru a le oferi cetățenilor drepturi noi și mai eficiente, **Pilonul european al drepturilor sociale** consacră principii și drepturi în domeniul egalității de șanse pe piața forței de muncă, al condițiilor de muncă echitabile și al protecției sociale. De asemenea, **EURES**, portalul mobilității europene pentru ocuparea forței de muncă, îi sprijină pe cei aflați în căutarea unui loc de muncă și întreprinderile care oferă locuri de muncă.

Informații suplimentare: https://ec.europa.eu/info/topics/employment-and-social-affairs_ro
Document de reflecție privind dimensiunea socială a Europei, al Comisiei Europene

facebook.com/socialeurope

@EU_Social

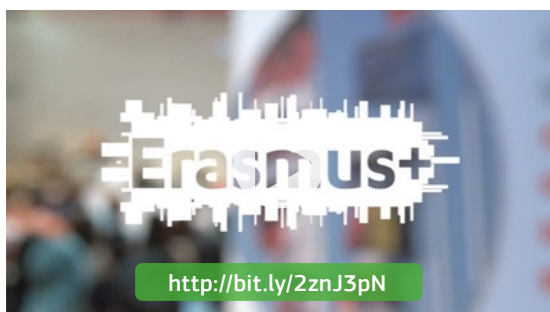
Educație și formare

UE contribuie la îmbunătățirea calității educației prin încurajarea cooperării dintre statele membre și prin completarea acțiunilor naționale. Erasmus+ oferă oportunități pentru persoanele de toate vârstele și le permite tinerilor în special să studieze, să se formeze, să dobândească experiență de muncă sau să facă voluntariat în străinătate.

Investiția în educație și formare reprezintă pentru oameni cheia viitorului, în special dacă sunt tineri. Conform unui [raport din 2015](#), în UE există încă peste 4,4 milioane de persoane care au părăsit timpuriu școala, iar unul din patru adulți are un nivel scăzut de competențe, ceea ce îngreunează accesul lor pe piața muncii și participarea deplină la societate.

22

Ce face UE

Țările UE sunt responsabile pentru propriile sisteme de educație și formare, însă UE le ajută să atingă un nivel al educației de calitate prin schimbul de bune practici, stabilind obiective și criterii de referință și furnizând finanțare și expertiză. Strategia UE pentru educație și formare urmărește atingerea următoarelor obiective:

- transformarea în realitate a învățării pe tot parcursul vieții și a mobilității;
- îmbunătățirea calității și a eficienței educației și formării;
- promovarea echității, a coeziunii sociale și a cetățeniei active; și
- stimularea creativității și a inovării, inclusiv a spiritului antreprenorial, la toate nivelurile de educație și de formare.

Erasmus+, programul UE pentru educație, formare, tineret și sport, contribuie la combaterea șomajului în rândul tinerilor prin stimularea dezvoltării personale, a competențelor și a capacității de inserție profesională ale tinerilor. Cu un buget total de 14,7 miliarde EUR, acesta va sprijini peste 4 milioane de persoane (majoritatea tineri) să studieze, să se formeze, să dobândească experiență de muncă sau să facă **voluntariat** în altă țară. Erasmus+ extinde perspectivele de angajare și dezvoltarea personală a tinerilor, oferindu-le competențele de care au nevoie pe piața muncii și în societate atât în prezent, cât și în viitor. Comisia Europeană și-a propus să dubleze finanțarea pentru Erasmus la 30 de miliarde EUR în cadrul următorului buget pe termen lung al UE (2021-2027).

UE a creat o serie de alte inițiative pentru a facilita studiile, formarea sau munca în străinătate. Țările europene, sindicatele și patronatele cooperează pentru a îmbunătăți educația și formarea profesională prin intermediul **procesului de la Copenhaga**. Printre rezultate se numără **Sistemul european de credite pentru educație și formare profesională** și rețeaua de asigurare a calității, care îi sprijină pe oameni să lucreze și să studieze în străinătate. **Procesul Bologna** și **Spațiul european al învățământului superior** facilitează circulația persoanelor între sistemele de educație din Europa prin promovarea recunoașterii reciproce a perioadelor de studiu, a calificărilor comparabile și a standardelor uniforme de calitate.

Setul de documente **Europass** îi sprijină pe lucrători să își depună candidatura pentru locuri de muncă în străinătate, prezentându-și competențele și calificările într-un format standard la nivel european, mai ușor de înțeles de către angajatori.

Informații suplimentare: https://ec.europa.eu/info/topics/education-and-training_ro

facebook.com/EUErasmusPlusProgramme

@EUErasmusPlus

Cercetare și inovare

Programul de cercetare și inovare Orizont 2020, în valoare de 77 de miliarde EUR, ajută UE să stimuleze creșterea economică și ocuparea forței de muncă și să abordeze unele dintre cele mai mari provocări cu care ne confruntăm.

Cercetarea și inovarea sunt esențiale pentru economia și societatea noastră. Acestea se află în centrul eforturilor europene de creare a unor locuri de muncă de calitate și de stimulare a creșterii economice și a investițiilor. De asemenea, ele ne furnizează cunoștințele și soluțiile necesare pentru a aborda atât probleme urgente, precum epidemia de Ebola din 2014, cât și provocări societale pe termen lung, cum ar fi schimbările climatice.

În același timp, cercetarea și inovarea contribuie la îmbunătățirea vieții oamenilor prin progrese în domenii cum ar fi sănătatea, transporturile și energia, și reprezintă baza de lansare pentru nenumărate produse și servicii noi care pot duce la creșterea calității vieții și pot consolida performanțele economice.

Ce face UE

UE este cel mai mare laborator de cunoștințe din lume, generând aproape o treime din producția de la nivel mondial din domeniul științei și tehnologiei. Cu toate acestea, în contextul creșterii concurenței, UE trebuie să devină mai bună la transformarea cercetării de excelență și a ideilor inovatoare în produse și tehnologii de succes. Toate statele membre ale UE au propriile politici de cercetare și sisteme de finanțare, însă multe aspecte importante pot fi abordate cel mai bine sprijinind colaborarea dintre cercetătorii și inovatorii din diferite țări. Din acest motiv, cercetarea și inovarea sunt susținute la nivelul UE, în special prin intermediul programului **Orizont 2020**.

Orizont 2020 este cel mai mare program de cercetare și inovare din istoria UE, investind o finanțare de 77 de miliarde EUR pe o perioadă de 7 ani (2014-2020), în plus față de celelalte investiții publice și private pe care le atrag aceste fonduri. Programul este sursă de progrese, descoperiri și premiere mondiale atât în laborator, cât și prin aducerea unor idei excelente din laborator pe piață.

Orizont 2020 are trei obiective principale, și anume:

- stimularea excelenței în știință, inclusiv prin intermediul **Consiliului European pentru Cercetare**, precum și formarea și dezvoltarea carierei pentru cercetători în cadrul **acțiunilor Marie Skłodowska-Curie**;
- promovarea poziției de lider în sectorul industrial în domenii cum ar fi nanotehnologiile, biotehnologia și tehnologia informației și comunicațiilor, precum și prin sprijinirea societăților și a antreprenorilor; și
- abordarea celor mai mari provocări societale cu care ne confruntăm, incluzând sănătatea, transporturile, energia, acțiunile în domeniul climei și protejarea libertății și a securității.

Comisia Europeană urmărește, de asemenea, să conceapă politici care să încurajeze cercetarea de excelență și să stimuleze inovarea. Noile politici și acțiuni pot fi grupate în cadrul a trei teme principale: **inovare deschisă, știință deschisă și deschidere către lume**.

Informații suplimentare: https://ec.europa.eu/info/topics/research-and-innovation_ro

facebook.com/EUScienceInnov

@EUScienceInnov

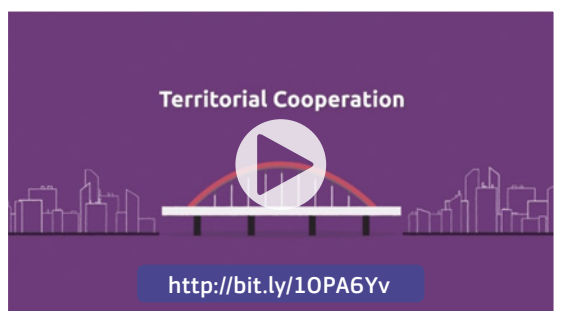
Politica regională

Politica regională vizează toate regiunile și orașele din Uniunea Europeană pentru a sprijini crearea de locuri de muncă, competitivitatea întreprinderilor, creșterea economică și dezvoltarea durabilă, precum și îmbunătățirea calității vieții cetățenilor.

Investiții în centrele de cercetare și inovare din San Ġwann, Galway și Cottbus; modernizarea aeroporturilor din Riga și Wrocław; îmbunătățirea mobilității urbane în Atena, Sofia și Cluj-Napoca; conservarea Mont-Saint-Michel și protejarea Pompeiului; dezvoltarea infrastructurii de bandă largă în întreaga Lituania; sprijinirea întreprinderilor mici și mijlocii din Utrecht și Paredes; renovarea centrelor urbane din Santa Coloma de Gramenet și Liège; reînnoirea instalațiilor de epurare a apelor uzate în Trenčín și Slavonski Brod și promovarea utilizării tehnologiilor informației în universitățile din Nicosia și Ljubljana – acestea sunt doar câteva exemple din miile de proiecte cofinanțate de **politica regională a UE** în regiuni din întreaga Europă.

Ce face UE

Politica regională stă la baza solidarității europene, stimulând creșterea economică și îmbunătățind calitatea vieții prin investiții strategice. Aceasta dedică cea mai mare parte a finanțării sale pentru a sprijini țările și regiunile din UE mai puțin dezvoltate să recupereze decalajul și astfel să reducă disparitățile economice, sociale și teritoriale care încă există în UE.

Politica regională este gestionată în comun de Comisia Europeană și de statele membre și regiunile acestora, care aleg proiectele ce vor fi cofinanțate de UE în cadrul programelor convenite în prealabil cu Comisia Europeană. Fondurile UE sunt întotdeauna completate cu fonduri naționale (private și/sau publice).

Fiecare program este elaborat printr-un proces colectiv care implică părțile interesate de la nivel european, național, regional și local, partenerii sociali și societatea civilă. Acest parteneriat se aplică tuturor etapelor de programare, de la concepere la gestionare și implementare până la monitorizare și evaluare.

Prin programele **Interreg**, politica regională acordă o atenție deosebită nevoilor și potențialului regiunilor de frontieră.

Pentru a atinge aceste obiective și pentru a răspunde diferitelor nevoi în materie de dezvoltare ale tuturor regiunilor din UE, politica regională pentru perioada 2014-2020 beneficiază de 259,7 miliarde EUR, un sfert din bugetul total al UE. Aceste resurse sunt utilizate pentru finanțarea infrastructurilor strategice de transport și comunicații, pentru favorizarea unei tranziții către o economie mai favorabilă mediului, pentru a sprijini întreprinderile mici și mijlocii să devină mai inovatoare și mai competitive, pentru a crea oportunități de angajare noi și durabile, pentru a consolida și a moderniza sistemele educaționale și pentru a construi o societate mai favorabilă incluziunii. Informații suplimentare privind fondurile structurale și de investiții europene pot fi consultate la <http://europa.eu/!RG44xN>.

Informații suplimentare: https://ec.europa.eu/info/topics/regional-policy_ro

facebook.com/EUinmyregion

@EU_Regional

Transporturi

Politica UE în domeniul transporturilor contribuie la menținerea economiei europene în mișcare prin dezvoltarea unei rețele moderne de infrastructură prin intermediul căreia călătoriile să devină mai rapide și mai sigure, promovând, în același timp, tehnologiile durabile și digitale.

Europa are nevoie de conexiuni de transport eficiente pentru a stimula schimburile comerciale, creșterea economică și ocuparea forței de muncă. Transporturile au o contribuție majoră la economie: numai serviciile de transporturi au reprezentat aproximativ 664 de miliarde EUR în valoare brută adăugată (contribuția la economie) în 2016, iar în cadrul lor au fost angajate aproximativ 11 milioane de persoane.

Politica UE în domeniul transporturilor se axează pe crearea unui spațiu european unic al transporturilor, în condiții de concurență loială pentru și între diferitele moduri de transport.

Ce face UE

Datorită UE, în ultimii 20 de ani s-au înregistrat progrese considerabile în sectorul transporturilor din Europa, ceea ce a condus la transporturi aeriene, maritime și rutiere mai sigure, la condiții decente de muncă pentru lucrătorii din domeniul transporturilor, la opțiuni de mobilitate mai multe și mai ieftine pentru călători și întreprinderi și la progresul rapid către soluții mai curate de transport

și de mobilitate digitală.

Finanțată prin **Mecanismul pentru interconectarea Europei**, cu un buget de peste 24 de miliarde EUR, politica UE în materie de infrastructură de transport vizează conectarea continentului de la est la vest și de la nord la sud prin eliminarea decalajelor dintre rețelele naționale de transport, eliminarea blocajelor din calea bunei funcționări a pieței unice și depășirea barierelor tehnice, cum ar fi standardele incompatibile pentru traficul feroviar. UE sprijină cercetarea și inovarea și introducerea efectivă a noilor tehnologii ecologice de transport, de exemplu prin norme noi care promovează tehnologiile pentru vehicule nepoluante. De asemenea, UE orientează tranziția către conducerea conectată și automată.

Piața unică a transporturilor este esențială pentru întreaga economie a UE. Prin construirea unei piețe unice în sectorul aviației și în continuarea inițiativei „cerul unic european”, transportul aerian continuă să devină mai ușor și mai ieftin. Societățile feroviare deținătoare de licențe își pot oferi în prezent serviciile oriunde în UE, ceea ce sporește concurența și conectivitatea. În mod similar, deschiderea pieței maritime a permis societăților de transport maritim să opereze în mai multe țări. În cadrul pieței unice, camioanele pot oferi servicii în alte țări decât în țara lor de înmatriculare, reducându-se astfel numărul călătoriilor de întoarcere în cursul cărora sunt goale.

Siguranța și securitatea sunt esențiale. Numărul deceselor pe drumurile Europei s-a înjumătățit între 1992 și 2010. Deși s-au înregistrat progrese, 25 300 de persoane și-au pierdut totuși viața în accidente rutiere în 2017. Este motivul pentru care UE acționează în mod activ pentru îmbunătățirea siguranței rutiere. Companiile aeriene nesigure sunt supuse unei interdicții de a zbura în Europa, iar UE a introdus norme mai stricte privind siguranța transportului maritim. Politica UE în domeniul transporturilor îi sprijină și îi protejează pe oameni și în alte moduri atunci când călătoresc. **Pasagerii care călătoresc cu avionul, cu trenul, cu vaporul sau cu autobuzul în UE** beneficiază de drepturi atunci când survin întârzieri sau anulări.

Informații suplimentare: https://ec.europa.eu/info/topics/transport_ro

@Transport_EU

Agricultură și dezvoltare rurală

Politica agricolă comună asigură o aprovizionare stabilă cu produse alimentare obținute într-un mod durabil, la prețuri accesibile, pentru cele 446 de milioane de consumatori ai UE. De asemenea, aceasta sprijină crearea de locuri de muncă și creșterea în zonele rurale.

Politica agricolă comună se aplică în toate statele membre ale UE și este finanțată din bugetul Uniunii. Aceasta sprijină sectorul alimentar și agricol din UE, unul dintre sectoarele principale ale economiei, care oferă aproximativ 44 de milioane de locuri de muncă. În 2016, aproximativ 61 de miliarde EUR (aproximativ 38 % din bugetul UE) au fost investite în a-i sprijini pe fermieri să producă alimente într-un mod durabil, promovându-se, în același timp, o creștere a economiei rurale și a unui mediu rural dinamic. Politica agricolă comună sprijină și practicile agricole favorabile mediului și climei în întreaga UE și încurajează un stil de viață sănătos.

Ce face UE

Politica agricolă comună oferă sprijin prin mijloacele menționate în continuare.

- **Plăți directe care sprijină veniturile fermelor.** Agricultura poate fi o afacere riscantă și costisitoare. Vremea și condițiile de pe piața agricolă sunt adesea imprevizibile, iar producția agricolă și veniturile din sector pot fi grav afectate. Acest lucru are implicații negative majore pentru agricultori, dar și pentru consumatori, întrucât lanțul de aprovizionare cu produse alimentare ar putea fi afectat. Cea mai mare parte din bugetul agriculturii la nivelul UE (72 %) este alocată plăților directe către fermieri, cu condiția ca aceștia să respecte norme stricte în materie de siguranță alimentară, mediu și sănătate și bunăstare a animalelor. Beneficiile pentru mediu și climă includ protejarea solurilor și a biodiversității și menținerea pășunilor permanente, care reprezintă un mijloc foarte eficace de captare a carbonului, contribuindu-se la reducerea încălzirii globale. Plățile directe contribuie la plata agricultorilor pentru furnizarea de bunuri publice care aduc beneficii societății în ansamblu, dar care nu sunt plătite de piață.
- **Măsuri de piață** pentru a face față unor situații dificile, cum ar fi o scădere bruscă a cererii din cauza unei amenințări la adresa sănătății, scăderea prețurilor ca urmare a unei producții excedentare temporare sau a impactului unor evoluții geopolitice neprevăzute și programe de **dezvoltare rurală** (cofinanțate de statele membre) care încurajează inovarea și competitivitatea în scopul de a face din zonele rurale locuri atractive în care oamenii să trăiască și să lucreze. Aceasta include modernizarea fermelor și sprijinirea tinerilor fermieri, precum și producția de alimente tradiționale și ecologice.
- Refacerea ecosistemelor care depind de agricultură și silvicultură, precum și promovarea utilizării eficiente a resurselor și trecerea către o economie cu emisii reduse de carbon și rezistentă la schimbările climatice constituie, de asemenea, priorități importante, reprezentând 51,7 % (aproximativ 51 de miliarde EUR) din bugetul total destinat dezvoltării rurale pentru perioada 2014-2020.

Informații suplimentare: https://ec.europa.eu/info/topics/agriculture_ro

facebook.com/EUAgri

@EUAgri

Afaceri maritime și pescuit

UE protejează mările și oceanele noastre, asigurându-se, în același timp, că acestea rămân durabile din punct de vedere economic și ecologic, ca motor al creării de locuri de muncă, al creșterii și al inovării.

Mările și oceanele impulsionează economia europeană. Economia „albastră” generează o valoare adăugată brută (contribuția la economie) de miliarde de euro în fiecare an. **Creșterea albastră** este strategia de exploatare a potențialului creșterii durabile în sectorul marin și în cel maritim în ansamblul său.

Politica comună în domeniul pescuitului a UE urmărește să asigure că pescuitul și acvacultura (creșterea peștelui în condiții controlate) sunt sustenabile din punct de vedere ecologic, economic și social pentru a asigura o sursă de alimente sănătoase pentru generațiile actuale și viitoare de cetățeni ai UE. Obiectivele sale sunt susținerea unui sector dinamic, dar în același timp sustenabil al pescuitului, incluzând conservarea resurselor și protecția mediului marin, asigurând totodată standarde de trai decente pentru comunitățile de pescari.

<http://bit.ly/2BmceKw>

Ce face UE

Mările și oceanele ne oferă nu doar alimente, locuri de muncă, transport și recreere, ci și – datorită cercetării și progresului tehnologic – produse farmaceutice, minerale și surse regenerabile de energie. În timp ce susține aceste noi oportunități, UE joacă, de asemenea, un rol important în promovarea exploatării responsabile și durabile a mărilor atât în Europa, cât și la nivel mondial.

UE a introdus **zone marine protejate** pentru a proteja ecosistemele marine și biodiversitatea, împreună cu serviciile pe care le oferă aceste ecosisteme. În aceste zone, activitatea umană este restricționată în scopuri de conservare.

Politica comună în domeniul pescuitului și politica maritimă integrată sunt finanțate prin **Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime**, care, pentru perioada 2014-2020, furnizează peste 6,4 miliarde EUR în scopul de a-i ajuta pe pescari să se adapteze la pescuitul durabil, a crea locuri de muncă în acest sector și a diversifica economia comunităților costiere. Fondul furnizează cofinanțare pentru a sprijini statele membre să pună în aplicare programe și proiecte operaționale în scopul de a îndeplini obiectivele politicii comune în domeniul pescuitului și ale politicii maritime integrate.

În plus, politica comună în domeniul pescuitului conține un set de norme pentru gestionarea flotelor de pescuit europene și pentru conservarea stocurilor de pește. Stocurile pot fi regenerabile, însă sunt finite. Pentru a împiedica pescuitul excesiv, cotele pentru statele membre stabilesc limite privind cantitatea care poate fi capturată din fiecare specie. Pentru a elimina practica risipitoare a flotelor de pescuit care aruncă peștii nedoriți, o obligație de debarcare este pusă în aplicare treptat.

Informații suplimentare: https://ec.europa.eu/info/topics/maritime-affairs-and-fisheries_ro

facebook.com/EUmaritimefish

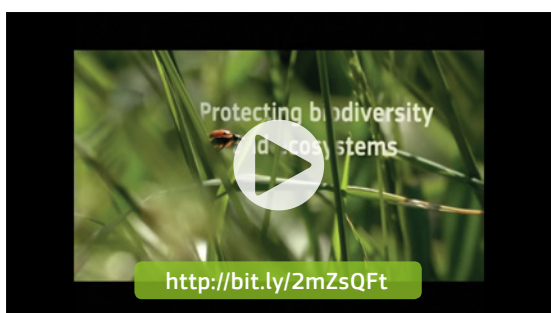

@EU_MARE

Mediu

UE are unele dintre cele mai ridicate standarde de mediu din lume, care protejează natura și calitatea vieții cetățenilor, au ca rezultat o economie verde și presupun o utilizare atentă și rațională a resurselor naturale.

Provocările în materie de mediu nu cunosc limite. De aceea, trebuie să le abordăm prin cooperare atât în cadrul UE, cât și cu restul lumii.

Protejarea mediului trebuie să fie însoțită de promovarea creșterii durabile. Politica de mediu poate juca un rol-cheie în crearea de locuri de muncă și stimularea investițiilor. Inovațiile ecologice pot fi puse în aplicare și exportate, făcând Europa mai competitivă și îmbunătățind sănătatea și starea de bine a oamenilor.

Ce face UE

Cel de Al șaptelea **program de acțiune pentru mediu** al UE oferă orientări pentru politica de mediu a UE până în anul 2020 și stabilește o viziune asupra parcursului UE până în 2050. Aceasta include traiul într-un mediu în care nu se irosește nimic, resursele naturale sunt gestionate în mod durabil, iar biodiversitatea este protejată, prețuită și refăcută.

Programul se concentrează pe trei domenii principale:

- protejarea, conservarea și ameliorarea capitalului natural al UE;
- trecerea Uniunii la o economie verde și competitivă cu emisii reduse de dioxid de carbon și eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor; și
- protejarea cetățenilor UE de presiunile legate de mediu și împotriva riscurilor la adresa sănătății și a bunăstării.

UE depune eforturi pentru a proteja resursele naturale și a pune capăt declinului speciilor și habitatelor pe cale de dispariție. **Natura 2000** este o rețea de zone naturale protejate, răspândite peste tot în UE, în care activitățile umane durabile pot coexista cu specii și habitate rare și vulnerabile. Poluarea apei, a aerului și substanțele chimice se află printre principalele preocupări ale populației în domeniul mediului. Pentru a proteja oamenii de presiunile legate de mediul înconjurător și de riscurile pentru sănătate și starea de bine, politica UE urmărește să garanteze **siguranța apei potabile** și a **apei pentru scăldat**, să îmbunătățească **calitatea aerului**, să reducă **zgomotul** și să diminueze sau să elimine efectele **substanțelor chimice nocive**.

Utilizarea materialelor și a resurselor cât mai mult timp posibil și proiectarea produselor pentru a fi mai durabile și mai ușor de reutilizat și reciclat se numără printre obiectivele Planului de acțiune al UE pentru **economia circulară**. Una dintre pietrele de temelie ale planului de acțiune este **Strategia europeană pentru materialele plastice**, care vizează ca toate ambalajele plastice din UE să fie reutilizabile sau reciclabile până în 2030 și care ia măsuri pentru reducerea materialelor plastice de unică folosință. Regândirea ciclurilor de viață ale produselor va contribui la gestionarea mai durabilă a resurselor prețioase, la reducerea la minimum a deșeurilor și la o Europă mai rezilientă în ceea ce privește aprovizionarea cu materii prime.

Preocupările legate de mediu nu se opresc la frontierele UE. Pe măsură ce populația mondială continuă să crească, UE joacă un rol de lider în privința eforturilor internaționale de promovare a dezvoltării durabile. Sunt necesare mai multe măsuri pentru a se asigura că aerul, oceanele și alte resurse de apă rămân curate, că terenurile și ecosistemele sunt utilizate în mod durabil și că schimbările climatice sunt menținute la niveluri care pot fi gestionate.

Informații suplimentare: https://ec.europa.eu/info/topics/environment_ro

Energie

Politicile energetice ale UE urmăresc să asigure o aprovizionare sigură, competitivă și la prețuri accesibile cu energie, realizând, în același timp, obiectivele în materie de climă ale acesteia.

Europa se confruntă cu o serie de provocări energetice majore. Pe lângă obiectivele de bază privind garantarea siguranței aprovizionării cu energie în toată UE la prețuri rezonabile pentru toți, se constată o nevoie crescândă de a facilita tranziția de la o economie bazată pe combustibili fosili la un sistem neutru din punctul de vedere al emisiilor de dioxid de carbon – așa-numita tranziție către o energie curată. De asemenea, UE trebuie să sporească eficiența energetică, să încurajeze inovarea și noile tehnologii, să îmbunătățească conexiunile energetice transfrontaliere și să reducă dependența de importurile de energie.

Ce face UE

Fiecărui stat membru îi revine responsabilitatea de a-și defini propriul mix de energie, însă coordonarea normelor la nivelul UE oferă o abordare comună care consolidează impactul general al măsurilor și permite UE să joace un rol de lider mondial în combaterea schimbărilor climatice. Prin intermediul **inițiativei „Energie curată pentru toți europenii”**, UE actualizează în prezent normele noastre comune astfel încât să faciliteze și să încurajeze viitoarele investiții și, prin urmare, să accelereze tranziția către o energie curată și să contribuie la îndeplinirea angajamentelor UE asumate prin **Acordul de la Paris**.

Decarbonizarea sistemului energetic al UE este vitală pentru a ne îndeplini obiectivele în domeniul climei, ca parte din **Pactul ecologic european** anunțat în decembrie 2019. Producția și utilizarea energiei generează peste 75 % din emisiile de gaze cu efect de seră din UE.

O altă inițiativă a UE vizează instituirea **uniunii energetice europene**, care va îmbunătăți sinergiile cu alte domenii de politică, cum ar fi transporturile, cercetarea și inovarea, digitalizarea, economia circulară și finanțarea durabilă.

De asemenea, abordarea acestor provocări la nivelul UE va oferi noi oportunități în ceea ce privește creșterea și locurile de muncă, cercetarea și o piață a energiei mai competitivă și mai durabilă. De asemenea, beneficiile pentru

consumatori ar trebui să fie semnificative în ceea ce privește drepturile acestora de a-și schimba furnizorii de energie și de a reduce facturile de întreținere, precum și în ceea ce privește preocupările legate de calitatea vieții, cum ar fi reducerea poluării aerului.

Unele dintre politicile și acțiunile suplimentare care contribuie la asigurarea îndeplinirii de către UE a obiectivelor sale includ următoarele:

- noi rețele transfrontaliere de gaz și energie electrică (**proiecte de interes comun**), inclusiv proiecte vizând o mai bună integrare în rețea a energiilor din surse regenerabile;
- **proiectarea ecologică și etichetele energetice** menite să sporească eficiența energetică a produselor casnice;
- sprijinirea proiectelor de cercetare și inovare la nivelul UE

vizând accelerarea tuturor aspectelor legate de tranziția către o energie curată prin programul-cadru **Orizont 2020**; precum și

- contribuția la **proiectul internațional al ITER privind energia de fuziune**, unul dintre cele mai ambițioase proiecte energetice la nivel mondial;

Informații suplimentare: <https://ec.europa.eu/energy/en>

@Energy4Europe

Afacerile externe și politica de securitate

Datorită politicii sale externe și de securitate, UE poate vorbi și acționa în afacerile mondiale ca o entitate, această politică permițând statelor membre să facă față provocărilor pe care nu le pot soluționa singure și garantând securitatea și prosperitatea cetățenilor UE.

Politica este pusă în aplicare de către șeful afacerilor externe ale UE, Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (care este și vicepreședinte al Comisiei) și sprijinită de **Serviciul European de Acțiune Externă**, serviciul diplomatic al UE. Acțiunile externe ale UE sunt ghidate de principiile care au inspirat propria sa creare și dezvoltare și pe care aceasta încearcă să le promoveze în întreaga lume, și anume pacea, democrația, statul de drept, drepturile omului și libertățile fundamentale.

30

Ce face UE

În 2016, Înalțul Reprezentant/vicepreședinte al Comisiei a lansat **strategia globală** pentru politica externă și de securitate a UE pentru a consolida stabilitatea în vecinătatea europeană și dincolo de ea, pentru a spori securitatea și apărarea și pentru a face față unor provocări precum securitatea energetică, migrația neregulamentară, schimbările climatice și terorismul. Acțiunile subsecvente în domeniul securității și al apărării au fost deosebit de rapide, odată cu adoptarea în 2016 a unui pachet larg de măsuri privind securitatea și apărarea UE, care va face Europa să își asume o mai mare responsabilitate în aceste domenii. Strategia globală a stabilit următoarele cinci priorități pentru acțiunea UE:

- securitatea UE;
- reziliența statului și a societății;
- o abordare integrată a conflictelor și a crizelor;
- ordini regionale de cooperare; și
- guvernanța globală pentru secolul al XXI-lea.

UE sprijină țările care se confruntă cu conflicte și crize. Ea este principalul donator dintre cei care au reacționat, pe plan internațional, la criza din Siria, cu peste 11 miliarde EUR furnizați ca sprijin pentru **poporul sirian** și continuă să sprijine eforturile internaționale de a instaura pacea în **Orientul Mijlociu** prin susținerea unei soluții bazate pe coexistența a două state, cu un stat palestinian care coexistă cu statul israelian. Acordul încheiat în 2015 privind **programul nuclear iranian** a demonstrat rolul UE în conducerea negocierilor de pace în numele comunității internaționale. În 2018 s-au desfășurat **16 misiuni civile și operațiuni militare, încă în curs**, pe trei continente. Deciziile de desfășurare sunt luate în comun de miniștrii naționali din țările UE. Poveștile de succes includ misiunile UE de menținere a păcii în mai multe zone de conflict ale lumii, formarea poliției, a soldaților și a pazei de coastă, sprijinul pentru consolidarea statului în situații ulterioare conflictelor și combaterea pirateriei din Cornul Africii. UE nu are o armată permanentă, ci reunește sub drapelul UE forțe puse la dispoziție de statele sale membre.

Fondul european de apărare lansat în 2017 coordonează, completează și amplifică investițiile naționale în domeniul apărării pentru a obține mai multe rezultate și pentru a dezvolta tehnologii și echipamente de apărare în scopul de a răspunde nevoilor actuale și viitoare în materie de securitate.

Informații suplimentare: https://ec.europa.eu/info/topics/foreign-affairs-and-security-policy_en
Document de reflecție privind viitorul apărării europene, al Comisiei Europene

facebook.com/EuropeanExternalActionService

@eu_eas

Extinderea UE

Perspectiva aderării este un stimulent puternic pentru reformele democratice și economice din țările care doresc să devină membre ale UE.

UE a fost creată pentru a promova pacea, prosperitatea și valorile europene pe întregul continent. **Extinderea** este procesul prin care țările europene aderă la UE. De când a fost înființată, în 1957, **UE a crescut** de la șase țări la 27. Prin includerea altor țări în UE, se urmărește, printre altele, aprofundarea solidarității dintre popoarele Europei și sporirea prosperității și a oportunităților acestora, respectându-se și menținându-se în același timp diversitatea.

Ce face UE

Orice țară europeană își poate prezenta candidatura pentru aderare dacă respectă valorile democratice ale UE și se angajează să le promoveze. Țările pot deveni membre ale UE numai dacă îndeplinesc condițiile de aderare. Prin urmare, politica de extindere contribuie la încurajarea și sprijinirea țărilor pentru îndeplinirea a trei criterii-cheie:

- stabilitatea politică, care presupune că instituțiile politice ale țărilor garantează democrația, statul de drept, drepturile omului și respectarea și protecția minorităților;
- o economie de piață funcțională și capacitatea de a face față concurenței și forțelor pieței din UE; și
- capacitatea de a-și asuma obligațiile care le revin în calitate de membru, în special de a subscrie la obiectivele uniunii politice, economice și monetare.

În timpul procesului de extindere, Comisia sprijină țările care doresc să adere la UE să îndeplinească criteriile necesare pentru aderare și le susține în punerea în aplicare a reformelor economice și democratice aferente. Atunci când negocierile și reformele însoțitoare au fost finalizate spre satisfacția ambelor părți, țara poate adera la UE dacă toate statele membre existente sunt de acord. **Actualele țări candidate** sunt: Albania, Macedonia de Nord, Muntenegru, Serbia și Turcia. Bosnia și Herțegovina și Kosovo (*) sunt țări potențial candidate.

Perspectiva aderării reprezintă motorul principal al transformării în Balcanii de Vest și contribuie la promovarea reconcilierii și a stabilității. O nouă strategie a fost lansată la începutul anului 2018, reconfirmând o perspectivă credibilă de extindere pentru Balcanii de Vest și anunțând angajamentul reînnoit al UE în regiune. Deși este clar că nicio țară candidată nu este încă pregătită, statele membre vor fi mai numeroase pe viitor. Candidații pentru aderare trebuie să acorde prioritate maximă statului de drept, justiției și drepturilor fundamentale.

Turcia reprezintă un partener-cheie al UE în domenii esențiale cum ar fi migrația, combaterea terorismului, energia, transporturile, economia și comerțul. Cu toate acestea, Turcia s-a îndepărtat de valorile și principiile centrale ale UE și, prin urmare, negocierile pentru aderarea sa au ajuns efectiv la un punct mort.

(*) Această denumire nu aduce atingere pozițiilor privind statutul și este conformă cu RCSONU 1244/1999, precum și cu Avizul CIJ privind Declarația de independență a Kosovo.

Informații suplimentare: https://ec.europa.eu/info/policies/eu-enlargement_ro

Politica europeană de vecinătate

Ca element-cheie al politicii externe a UE, politica europeană de vecinătate se axează pe stabilizarea regiunii în termeni politici, economici și de securitate.

<http://bit.ly/2nfECvt>

Politica europeană de vecinătate reglementează relațiile UE cu 16 dintre cei mai apropiați **parteneri ai săi din est și sud**. Politica reflectă dorința UE de a valorifica interesele comune cu țările partenere și un angajament de a colabora în domenii prioritare. Acestea includ promovarea democrației, a statului de drept și a respectării drepturilor omului, precum și consolidarea dezvoltării economice, a climatului de investiții și a coeziunii sociale. Consolidarea statului și a rezilienței societale a partenerilor UE reprezintă o prioritate în fața amenințărilor și a presiunilor pe care le întâmpină aceștia, inclusiv provocările asociate migrației și mobilității.

Ce face UE

Politica europeană de vecinătate oferă un cadru pentru parteneriate mai eficiente și mai puternice, bazate pe interese și acțiuni comune ale ambelor părți. Obiectivele principale ale acestei politici sunt:

- stabilizarea țărilor vecine prin abordarea dezvoltării economice, a capacității de inserție profesională și a tineretului, a conectivității în domeniul transporturilor și energiei, a migrației, a mobilității și securității;
- promovarea principalelor interese ale UE în ceea ce privește buna guvernare, democrația, statul de drept și drepturile omului; și
- facilitarea cooperării la nivel regional, de exemplu prin intermediul Parteneriatului estic și al Uniunii pentru Mediterana.

Principalele inițiative care au pus în practică această politică sunt:

- Parteneriatul estic: o inițiativă comună de aprofundare și de consolidare a relațiilor dintre UE și cei șase **vecini din est**: Armenia, Azerbaidjan, Belarus, Georgia, Moldova și Ucraina; precum și
- **vecinătatea sudică**: un cadru de cooperare între UE și 10 țări partenere: Algeria, Egipt, Israel, Iordania, Liban, Libia, Maroc, Palestina (*), Siria și Tunisia.

Cooperarea se desfășoară la nivel bilateral (cu parteneri individuali), la nivel regional (cu doi sau mai mulți parteneri din est sau sud) sau în întreaga vecinătate, în funcție de natura acțiunii. Instrumentul european de vecinătate sprijină abordarea globală a UE față de partenerii săi și reprezintă principalul instrument financiar al UE pentru cooperarea cu țările din cadrul politicii europene de vecinătate în perioada 2014-2020.

(*) Această denumire nu se interpretează ca fiind o recunoaștere a statului Palestina și nu aduce atingere pozițiilor individuale ale statelor membre cu privire la acest subiect.

Informații suplimentare: https://ec.europa.eu/info/policies/european-neighbourhood-policy_ro

Comerț

UE promovează puternic comerțul liber. Susținând câte 14 000 de locuri de muncă în Europa prin fiecare miliard de euro reprezentând exporturi, UE luptă pentru piețe deschise, bazate pe reguli, condiții de concurență echitabile și cele mai ridicate standarde internaționale.

UE este cea mai mare putere comercială și una dintre cele mai deschise economii din lume. Se preconizează că 90 % din viitoarea creștere mondială va proveni din afara frontierelor Europei și că o treime din veniturile noastre naționale depinde de comerț. UE are puterea exclusivă de a legisla și de a încheia acorduri comerciale internaționale în domeniile care intră sub incidența politicii sale comerciale comune, în baza normelor Organizației Mondiale a Comerțului, în numele statelor sale membre.

<http://bit.ly/1FmvJMB>

Ce face UE

Politica comercială a UE vizează comerțul cu bunuri și servicii, dar și chestiuni precum aspectele comerciale ale proprietății intelectuale și investițiile străine directe.

Acordurile comerciale nu reprezintă un scop în sine; acestea proiectează, de asemenea, valori și principii europene în întreaga lume, motiv pentru care toate noile acorduri comerciale negociate de UE includ dispoziții privind dezvoltarea durabilă, în special protecția mediului și condițiile de muncă. Acordurile recente încheiate cu Japonia, cu Mexicul și cu blocul Mercosur sunt primele acorduri comerciale care includ un angajament față de Acordul de la Paris privind schimbările climatice.

UE susține comerțul deschis și echitabil și luptă împotriva protecționismului. UE utilizează instrumente de apărare comercială și de acces pe piață pentru a-și proteja întreprinderile și cetățenii împotriva concurenței nelocale și a practicilor comerciale nelocale.

UE are acorduri comerciale în vigoare cu 72 de parteneri din întreaga lume, cum ar fi **Acordul economic și comercial cuprinzător UE-Canada**, care a eliminat taxele vamale pentru 98 % dintre produse și a determinat economii de până la 590 de milioane EUR anual pentru întreprinderile din UE. În 2019, UE a ajuns la un nou acord privind comerțul cu blocul comercial Mercosur (Argentina, Brazilia, Paraguay și Uruguay), a semnat un acord comercial cu Vietnamul, iar acordul comercial cu Japonia a intrat în vigoare. Acordul cu Japonia ar putea să ducă la creșterea exporturilor UE către Japonia cu mai mult de o treime și să ducă la economii de 1 miliard EUR reprezentând taxe vamale.

Comisia gestionează negocierile comerciale în mod transparent - publicând în mod sistematic texte de negociere, rapoarte ale rundelor de negocieri și documente explicative - și prezintă rapoarte periodice Parlamentului European și statelor membre.

UE susține piețele deschise, însă nu este un adept naiv al comerțului liber. UE menține un echilibru între caracterul deschis și garantarea respectării normelor și a protecției industriilor din UE împotriva practicilor comerciale nelocale și a barierelor nejustificate. Începând cu 2014, UE a eliminat aproape 90 de bariere în calea accesului pe piață în țările care nu sunt membre ale UE, cu consecințe asupra mai multor industrii din UE și asupra unor exporturi în valoare de aproximativ 8,2 miliarde EUR pe an. De asemenea, UE a impus peste 30 de măsuri de apărare comercială, protejând peste 350 000 de locuri de muncă.

Informații suplimentare: https://ec.europa.eu/info/topics/trade_ro
Document de reflecție privind valorificarea oportunităților legate de globalizare, al Comisiei Europene

Cooperare internațională și dezvoltare

Dezvoltarea se află în centrul politicii externe a Uniunii, UE oferind mai mult de jumătate din finanțarea alocată cooperării la nivel mondial.

Relațiile UE cu restul lumii se bazează pe solidaritate și cooperare. Provocările precum schimbările climatice, extremismul violent, traficul și migrația neregulamentară nu țin seama de frontiere, și doar prin colaborarea cu țările partenerie din lumea în curs de dezvoltare putem aborda sărăcia extremă.

Ce face UE

UE nu consideră **cooperarea pentru dezvoltare** un „act de caritate”, ci o investiție într-un viitor viabil și comun. Prin urmare, UE este un promotor al Agendei 2030 a ONU pentru dezvoltare durabilă, iar propriul său **Consens european privind dezvoltarea** din mai 2017 stabilește modul în care UE se va axa pe „oameni, planetă, prosperitate, pace și parteneriat” în îndeplinirea **obiectivelor de dezvoltare durabilă** din cadrul Agendei 2030.

Scopul UE este de a combate cauzele sărăciei. Aceasta înseamnă nu doar contribuția la asigurarea unui acces decent la alimente, apă curată, asistență medicală, educație și terenuri; nu doar dezvoltarea unei infrastructuri vitale de transport și energie și un mediu curat. Aceasta înseamnă, de asemenea, construirea și consolidarea democrației, a drepturilor omului (inclusiv a egalității între femei și bărbați) și a statului de drept. Fără aceste lucruri nu pot fi dezvoltate societăți sigure și stabile, în care oamenii să poată prospera și în care întreprinderile locale să investească și să crească, precum și să genereze locuri de muncă durabile.

Cele 140 de misiuni diplomatice ale UE („delegații”) colaborează cu țări partenerie din întreaga lume pentru a elabora programe pe termen lung. Odată aprobate de Parlamentul European și de statele membre, aceste programe sunt gestionate pe teren

utilizând fonduri din bugetul general al UE și dintr-un **Fond european de dezvoltare** special. În ansamblu, în perioada 2014-2020, UE va aloca aproximativ 82 de miliarde EUR finanțării externe prin subvenții, proceduri de ofertare și sprijin pentru bugetele naționale și, din ce în ce mai mult, prin utilizarea fondurilor UE ca „fonduri de demarare” pentru a încuraja investițiile publice și private locale.

Informații suplimentare: https://ec.europa.eu/info/topics/international-cooperation-and-development_ro

facebook.com/europeaid

@europeaid

Ajutor umanitar și protecție civilă

UE, împreună cu statele sale membre, este cel mai important donator de ajutor umanitar la nivel mondial, oferind și coordonând asistență pentru persoanele care trăiesc în zonele afectate de dezastre în Europa și în întreaga lume.

UE furnizează asistență persoanelor afectate de crize. În 2017, ajutorul UE de 2,2 miliarde EUR a sprijinit peste 120 de milioane de persoane din peste 80 de țări. UE urmărește:

- să salveze și să protejeze vieți omenești, să prevină și să aline suferința și să protejeze integritatea și demnitatea populațiilor afectate de catastrofe naturale și de crizele provocate de om;
- să ofere un răspuns rapid la situațiile de urgență atât în cadrul UE, cât și în afara acesteia;
- să reducă riscurile de dezastre, de exemplu prin utilizarea unor strategii menite să atenueze consecințele schimbărilor climatice;
- să îmbunătățească pregătirea pentru cazurile de dezastre, de exemplu prin dezvoltarea de sisteme de alertă timpurie;
- să asigure o tranziție ușoară atunci când se încheie o operațiune de urgență, prin conectarea cu strategiile de ajutor pentru dezvoltare;
- să consolideze reziliența generală a populațiilor, de exemplu investind în măsuri care să le ajute să se pregătească pentru dezastre viitoare; și
- să protejeze și să asigure viitorul copiilor implicați în dezastre provocate de om sau naturale.

Ce face UE

UE răspunde la situațiile de criză prin intermediul **Direcției Generale Protecție Civilă și Operațiuni Umanitare Europene (ECHO)** din cadrul Comisiei Europene, care asigură o furnizare rapidă și eficace a ajutorului acordat de UE prin cele două instrumente principale ale sale: **ajutorul umanitar și protecția civilă**. UE este un donator umanitar principal în numeroase crize, inclusiv următoarele:

- ajutor de urgență pentru persoanele strămutate în Siria și refugiații din țările vecine;
- ajutor umanitar acordat refugiaților și persoanelor strămutate intern în Grecia, **Irak, Turcia și Yemen**;
- proiecte umanitare de salvare în cele mai afectate comunități din **Sudanul de Sud și Republica Centrafricană**;
- sprijinirea comunităților din zonele predispuse la dezastre pentru a se pregăti și a se reface mai bine. Fiecare euro cheltuit pentru pregătire duce la economisirea a până la șapte euro care ar fi cheltuiți în urma dezastrelor.

UE trimite echipe pentru a furniza sprijin în multe crize din cadrul UE și din întreaga lume prin intermediul **mecanismului său de protecție civilă**, de exemplu:

- coordonarea și cofinanțarea costurilor de transport ale operațiunilor de stingere a incendiilor în Europa în timpul unui **sezon de vară cu incendii** deosebit de intens în 2017;
- trimiterea de experți, echipe și echipamente în țările din toată lumea afectate de cutremure (Irak, Mexic), inundații (Albania, Peru) și epidemii (Uganda, Bangladesh) în 2017;
- sprijinirea persoanelor afectate de uraganele Irma și Maria din Zona Caraibilor în septembrie 2017.

Informații suplimentare: https://ec.europa.eu/info/topics/humanitarian-aid-and-civil-protection_ro

facebook.com/ec.humanitarian.aid

@eu_echo

Justiție și drepturi fundamentale

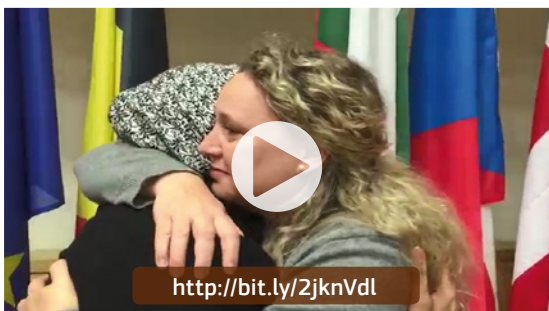
UE garantează o serie de drepturi fundamentale ale cetățenilor săi și îi protejează de discriminare, în timp ce spațiul UE comun de justiție contribuie la soluționarea problemelor juridice transfrontaliere atât pentru cetățeni, cât și pentru întreprinderi.

UE nu este o simplă piață unică pentru bunuri și servicii. Europeanii împărtășesc valorile enunțate în tratatele UE și în **Carta drepturilor fundamentale**, care garantează drepturile cetățenilor UE (orice persoană care deține cetățenia unei țări din UE este în mod automat și cetățean al UE). De asemenea, UE ușurează viața cetățenilor europeni care studiază, lucrează sau se căsătoresc în alte țări ale UE, prin construirea de punți între diferitele sisteme juridice naționale din întreaga UE. Un spațiu comun de justiție fără frontiere și fără obstacole va asigura că cetățenii se pot baza pe un set de drepturi și că pot avea acces la justiție pe întregul continent.

Ce face UE

Acest set de drepturi este asigurat de UE și include următoarele:

- norme care împiedică **discriminarea** pe motive de sex, rasă sau origine etnică, religie sau convingeri, dizabilități, vârstă sau orientare sexuală;
- dreptul tuturor persoanelor de a-și proteja datele cu caracter personal datorită **noilor norme** (așa-numitul Regulament general privind protecția datelor) care au intrat în vigoare în mai 2018;
- Carta drepturilor fundamentale, care reunește toate drepturile personale, civice, politice, economice și sociale de care se bucură persoanele din UE. Acestea sunt garantate de Uniunea Europeană în cazul în care este implicat dreptul UE;
- **politicile UE în materie de justiție și drepturi fundamentale**: coordonarea normelor de justiție, standarde minime în întreaga UE și accesul la justiție în condiții egale în toate țările reprezintă aspecte-cheie. De exemplu, victimele infracțiunilor au un set comun de drepturi minime oriunde s-ar afla în UE. Această coordonare îi sprijină, de asemenea, pe cetățeni să își exercite dreptul de liberă circulație și întreprinderile să comercializeze și să opereze pe întreaga piață unică a UE.

<http://bit.ly/2jknVdl>

De asemenea, UE se străduiește să consolideze încrederea reciprocă între instanțele și administrațiile statelor membre ale UE, astfel încât acestea să își recunoască reciproc hotărârile judecătorești. Acest lucru este deosebit de important în cauzele civile, cum ar fi divorțul, custodia copilului sau cererile de întreținere. **Eurojust** facilitează cooperarea dintre autoritățile judiciare naționale pentru a contribui la combaterea unor infracțiuni grave cum ar fi corupția, terorismul, traficul și distribuția de droguri, în timp ce **mandatul european de arestare** a înlocuit procedurile de extrădare de lungă durată pentru a-i returna pe infractorii suspecți sau condamnați înapoi în țara în care aceștia vor fi sau au fost judecați. Nou-înființatul **Parchet European**, care urmează să își înceapă activitatea în 2020, va ancheta, va urmări penal și va aduce în fața justiției infracțiuni la adresa bugetului UE, cum ar fi fraudă, corupția sau cazurile grave de fraudă transfrontalieră în domeniul TVA-ului.

Informații suplimentare: https://ec.europa.eu/info/topics/justice-and-fundamental-rights_en

facebook.com/EUJustice

@EU_Justice

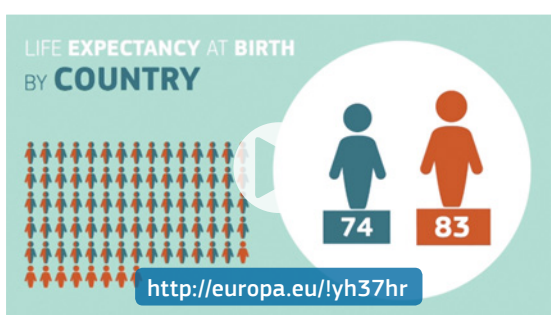
Sănătatea publică

Sănătatea cetățenilor este o prioritate majoră pentru Uniunea Europeană. Politica de sănătate a UE completează politicile statelor membre pentru a se asigura că toți cei care trăiesc în UE sunt protejați de amenințările transfrontaliere grave la adresa sănătății și au acces la asistență medicală de calitate.

În timp ce organizarea asistenței medicale este responsabilitatea fiecărui stat membru, UE completează politicile naționale pentru a atinge obiective comune. Rolul UE în pregătirea și răspunsul la amenințările transfrontaliere grave la adresa sănătății este esențial pentru a-i proteja pe cetățenii europeni și include acțiuni în domeniul **vaccinării**, al combaterii **rezistenței la antimicrobiene**, al prevenirii și limitării pandemiilor și a altor boli infecțioase, cum ar fi Ebola. De asemenea, politica de sănătate a UE generează economii de scară prin punerea în comun a resurselor și sprijină țările să facă față provocărilor comune, inclusiv factorilor de risc ai bolilor cronice sau impactului creșterii speranței de viață asupra sistemelor de sănătate.

37

Ce face UE

Politica de sănătate a UE se concentrează pe abordarea amenințărilor grave la adresa sănătății la nivelul întregii UE, prevenirea bolilor și asigurarea unei șanse egale pentru o stare bună de sănătate și o asistență medicală de calitate pentru toți. O populație sănătoasă este favorabilă, de asemenea, pentru economie, prin urmare, ambiția UE este de a **asigura accesibilitatea, eficacitatea și reziliența sistemelor de sănătate din UE.**

UE este activă într-o mare diversitate de domenii, cum ar fi consolidarea capacităților pentru a crește rata de vaccinare, punerea în comun a cunoștințelor privind cancerul, promovarea

unui stil de viață sănătos și combaterea fumatului prin legislația privind tutunul. **Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor** evaluează amenințările emergente, astfel încât UE și autoritățile naționale din domeniul sănătății să poată răspunde rapid. Iar pentru a se asigura că pacienții primesc cel mai bun tratament, toate medicamentele din UE trebuie aprobate la nivel național sau la nivelul UE (prin intermediul **Agenției Europene pentru Medicamente**) înainte de a intra pe piață.

Principalul instrument pentru punerea în aplicare a politicilor UE în materie de sănătate este cel de al treilea **program al UE în domeniul sănătății**. Bugetul său de 449 de milioane EUR finanțează proiecte de cooperare la nivelul UE și acțiuni comune ale autorităților naționale din domeniul sănătății și sprijină organismele neguvernamentale și cooperarea cu organizațiile internaționale. În plus, programul **Orizont 2020** investește 7,5 miliarde EUR în cercetare și inovare în materie de sănătate, în timp ce **Mecanismul pentru interconectarea Europei**, fondurile structurale ale UE și **Planul de investiții pentru Europa** investesc în infrastructura de sănătate și în digitizarea asistenței medicale.

Cardul european de asigurări sociale de sănătate îi ajută pe călători să beneficieze de tratament dacă se îmbolnăvesc în timp ce vizitează o altă țară a UE, în timp ce dreptul UE privind **asistența medicală transfrontalieră** stabilește drepturile cetățenilor atunci când trec frontierele pentru asistență planificată. Prin intermediul **rețelelor europene de referință**, pacienții cu boli rare sau complexe beneficiază de cea mai bună expertiză din întreaga Europă fără măcar a-și părăsi țara de origine.

Informații suplimentare: https://ec.europa.eu/info/topics/public-health_ro

@EU_Health

Siguranța alimentară

Acțiunile UE privind siguranța alimentară protejează sănătatea oamenilor, a animalelor și a plantelor în fiecare etapă, de la fermă la consumator, ajutând în același timp industria alimentară a Europei să prospere.

Politica UE privind siguranța alimentară vizează garantarea alimentelor sigure și nutritive produse din plante și animale sănătoase sau importate în UE, permițând în același timp industriei alimentare, cel mai mare sector al industriei prelucrătoare și al ocupării forței de muncă din Europa, să funcționeze în cele mai bune condiții posibile. Politica asigură sănătatea în fiecare etapă a lanțului alimentar, prin prevenirea contaminării produselor alimentare și prin promovarea igienei produselor alimentare, a sănătății plantelor și a sănătății și bunăstării animalelor. Prin intermediul normelor UE privind etichetarea produselor alimentare, li se furnizează consumatorilor informații importante pentru sănătatea lor.

Ce face UE

Principiile de bază ale politicii UE privind siguranța alimentară sunt definite în **legislația generală a UE în domeniul alimentelor**, care asigură un nivel ridicat de protecție a sănătății oamenilor și a intereselor consumatorilor, garantând în același timp funcționarea eficientă a pieței unice. **Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară** oferă consiliere științifică în materie de produse alimentare pentru a contribui la protecția persoanelor, a animalelor, a plantelor și a mediului.

În cadrul legislației alimentare generale s-au elaborat, de asemenea, proceduri și instrumente pentru gestionarea urgențelor și crizelor. Un exemplu este **Sistemul de alertă**

rapidă pentru alimente și furaje care garantează că alimentele care nu respectă normele europene sunt eliminate din raioane. Ori de câte ori focare de boli ale animalelor sau intoxicații alimentare grave îi afectează pe consumatori, autoritățile UE pot urmări circulația produselor alimentare prin sistemul electronic **TRACES** (sistemul de control al comerțului și de expertiză).

De asemenea, UE asigură sănătatea și bunăstarea animalelor de-a lungul lanțului agroalimentar. Dacă există focare de boli ale animalelor, UE dispune de mecanisme pentru a acționa rapid. Normele privind sănătatea plantelor protejează culturile, fructele, legumele și pădurile de dăunători și boli pentru ca acestea să nu fie transportate în întreaga UE sau importate din afara Uniunii.

Reducerea deșeurilor alimentare are un potențial enorm de a economisi resurse și bani și de a reduce impactul alimentelor asupra mediului. UE **combate risipa de produse alimentare**, asigurând în același timp siguranța alimentelor prin clarificarea normelor UE relevante pentru a facilita acțiunea tuturor factorilor implicați (publici și privați) și prin promovarea schimbului de inovații și de bune practici în acest domeniu.

<http://europa.eu/!Cj46Yw>

Informații suplimentare: https://ec.europa.eu/info/topics/food-safety_ro

Consumatori

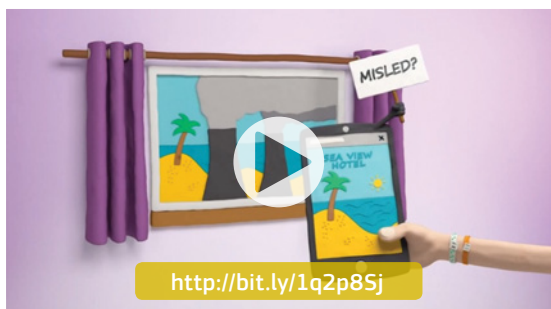
Politica UE privind protecția consumatorilor garantează drepturile consumatorilor și siguranța produselor, îi sprijină pe oameni să facă alegeri în cunoștință de cauză atunci când cumpără bunuri și servicii și oferă instrumente pentru soluționarea problemelor în cazul în care ceva nu merge bine.

Piața unică a UE le oferă consumatorilor acces la o mai mare varietate în privința alegerilor, la mai multă flexibilitate, la o calitate superioară și la un raport calitate-preț mai bun. Însă, de asemenea, aceasta poate genera provocări pentru consumatori, în special în domeniul în curs de dezvoltare rapidă, cum ar fi serviciile digitale, energetice și financiare. Politică UE privind protecția consumatorilor asigură respectarea drepturilor cetățenilor în cazul în care aceștia întâmpină dificultăți atunci când cumpără bunuri sau servicii din alte țări ale UE, inclusiv online. Acest lucru contribuie la consolidarea încrederii consumatorilor în UE, ceea ce, de asemenea, aduce beneficii pentru întreprinderile care desfășoară activități comerciale transfrontaliere pe piața unică a UE.

Ce face UE

UE le oferă consumatorilor un set de drepturi practice care să fie utilizate atunci când ceva nu merge bine.

- Au fost stabilite standarde minime pentru drepturile pasagerilor în toate modurile de transport, inclusiv informații, asistență și compensare în cazul în care au loc anulări sau întâzieri mari.
- Atunci când fac cumpărături online, consumatorii au 14 zile să se răzgândească în privința achiziției și să se retragă. Aceștia pot în orice caz să returneze un produs în termen de două săptămâni și să își primească banii înapoi.
- Din iunie 2017, **taxele de roaming au fost eliminate**. Cetățenii europeni care călătoresc în UE plătesc prețurile de la nivel național pentru apeluri, SMS și date în roaming.
- În cazul în care un articol cumpărat în UE (online sau într-un magazin) este diferit de cel promovat sau nu funcționează corect, consumatorul are dreptul la cel puțin o reparație sau o înlocuire gratuită.
- Începând cu anul 2016, noile norme UE privind creditele ipotecare au asigurat informații clare în publicitate și informarea în timp util a consumatorilor înainte de semnarea unui contract.

De asemenea, UE oferă ajutor pentru soluționarea rapidă și în mod eficient a litigiilor cu comercianții. Aceste proceduri rapide și eficiente din punctul de vedere al costurilor pot fi utilizate atât pentru litigii interne, cât și pentru cele transfrontaliere. Platforma de **soluționare online a litigiilor** le permite consumatorilor și comercianților să soluționeze în întregime online litigiile privind achizițiile online. **Rețeaua Centrelor Europene ale Consumatorilor** le furnizează consumatorilor asistență gratuită și consiliere cu privire la achizițiile transfrontaliere.

Standarde stricte de siguranță se aplică jucăriilor, aparatelor electrice, cosmeticelor și produselor farmaceutice, iar norme stricte asigură rechemarea de pe piață a produselor nesigure. Peste 200 de **produse nesigure** diferite sunt notificate în fiecare an prin **sistemul de alertă rapidă al UE pentru produse nealimentare periculoase**.

Informații suplimentare: https://ec.europa.eu/info/topics/consumers_ro

facebook.com/EUJustice

@EU_Consumer

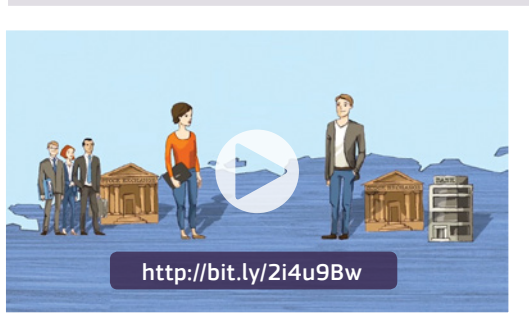
Servicii bancare și financiare

UE depune eforturi pentru a se asigura că sistemul financiar rămâne puternic și sigur și că piața unică oferă consumatorilor și întreprinderilor produsele financiare de care au nevoie.

Instituțiile financiare și piețele joacă un rol esențial în stabilitatea și creșterea economiei UE. Acestea oferă finanțare gospodăriilor și întreprinderilor, le permit oamenilor să economisească și să investească, furnizează asigurări împotriva riscurilor și facilitează plățile.

Un eșec al sistemului financiar poate avea consecințe pe scară largă. Criza financiară din 2008 a arătat că niciuna dintre țările UE nu poate gestiona sectorul financiar și nu poate supraveghea singură riscurile legate de stabilitatea financiară. În urma crizei, UE a realizat reforme ambițioase pentru a consolida sistemul financiar și capacitatea Uniunii de a face față viitoarelor șocuri financiare și economice. Aceasta include consolidarea normelor de protejare a depozitelor în cazul unui eșec al băncii.

Ce face UE

UE urmărește să construiască un sector financiar solid, sigur, prin consolidarea supravegherii instituțiilor financiare și prin reglementarea produselor financiare complexe. Comisia Europeană continuă să acționeze pentru a menține un sistem financiar stabil și rezilient și pentru a combate riscurile rămase, menținând totodată cadrul de reglementare în pas cu evoluțiile tehnologice și economice.

Cadrul unic de reglementare a creat norme comune pentru supravegherea cerințelor de capital bancar, pentru îmbunătățirea protecției deponenților și pentru gestionarea băncilor în curs de a intra în dificultate. Uniunea bancară a transferat supravegherea

bancară și rezoluția de la nivel național la nivelul UE în cele 19 state membre ale zonei euro. **Uniunea piețelor de capital** creează cadrul necesar pentru mobilizarea capitalului în Europa și pentru direcționarea acestuia către toate societățile, inclusiv întreprinderile mici și mijlocii, precum și către proiectele de infrastructură care au nevoie de acesta pentru extindere și pentru crearea de locuri de muncă.

Nu există încă o piață unică complet integrată a UE pentru **serviciile financiare de consum**, care funcționează în continuare în mare măsură la nivel național. Acest lucru îngreunează accesul sau transferul de către consumatori al produselor financiare, cum ar fi conturile bancare, cărțile de credit, ipotecile și asigurările transfrontaliere. UE depune eforturi pentru ca serviciile financiare să funcționeze mai bine pentru consumatori și pentru micii investitori. De exemplu, aceasta a luat măsuri pentru a garanta dreptul de acces la conturi bancare de bază la nivelul întregii UE. De asemenea, UE urmărește să valorifice în continuare potențialul digitalizării și al evoluțiilor tehnologice de a îmbunătăți accesul consumatorilor la serviciile financiare.

UE a prezentat un **Plan de acțiune privind finanțarea durabilă**, care include investițiile ce țin cont de considerente de mediu, sociale și de guvernanță. Acesta face parte din eforturile uniunii piețelor de capital de a stabili o legătură între finanțare și nevoile specifice ale economiei europene în beneficiul planetei și al societății noastre. Planul de acțiune reprezintă, de asemenea, una dintre etapele-cheie în direcția implementării **Acordului de la Paris** și a **Agendei UE pentru dezvoltare durabilă**.

Informații suplimentare: https://ec.europa.eu/info/topics/banking-and-finance_ro

Concurență

Normele UE în materie de concurență urmăresc să asigure că toate societățile concurează în mod echitabil și egal pe piața unică, în beneficiul consumatorilor, al întreprinderilor și al economiei europene în ansamblu.

Împreună cu autoritățile naționale de concurență și cu instanțele naționale, Comisia Europeană aplică politica și normele UE în domeniul concurenței pentru a se asigura că societățile concurează în mod echitabil între ele. Acest lucru contribuie la reducerea prețurilor și la îmbunătățirea calității, încurajează inovarea și eficiența și creează mai multă varietate pentru consumatori în ceea ce privește alegerile.

Ce face UE

Comisia ia măsuri în ceea ce privește:

- cartelurile sau alte înțelegeri ilegale între societăți pentru a evita concurența între ele sau pentru stabilirea unor prețuri ridicate în mod artificial;
- cazurile în care actori majori abuzează de poziția lor dominantă de pe piață pentru a încerca să elimine concurenții sau pentru a practica prețuri excesive;
- fuziuni sau preluări între întreprinderi, care ar putea limita concurența pe piața unică;
- **sprijin financiar (ajutor de stat) din partea guvernelor UE pentru societăți**, care poate denatura concurența pe piața unică prin favorizarea anumitor întreprinderi în detrimentul altora; precum și
- promovarea culturii concurențiale pe plan internațional pentru ca întreprinderile din UE să beneficieze de concurență loială pe celelalte piețe din lume.

Investigațiile UE privind practicile anticoncurențiale pot include nu numai bunuri, ci și profesii și servicii. Comisia monitorizează asistența pe care guvernele statelor membre o acordă întreprinderilor pentru a se asigura că acestea nu oferă anumitor societăți un avantaj neloyal față de concurenții lor. Ajutorul de stat poate fi permis în cazul în care acesta sprijină sau promovează regiunile defavorizate, întreprinderile mici și mijlocii, cercetarea și dezvoltarea, protecția mediului, formarea, ocuparea forței de muncă sau cultura.

În 2016 și 2017, Comisia a amendat membrii unui cartel al producătorilor de camioane, format din șase societăți importante, care produc peste 90 % dintre camioanele medii și grele comercializate în Europa: Scania, Daimler, DAF, Iveco, MAN și Volvo/Renault. Comisia a amendat cele șase societăți cu o sumă totală de 3,8 miliarde EUR. Această sumă a fost integrată în bugetul UE, reducându-se astfel cotizațiile contribuabililor.

Firmele mari nu își pot utiliza puterea de negociere pentru a impune condiții din cauza cărora furnizorii sau clienții lor ar avea dificultăți în a face afaceri cu concurenții lor. Cu titlu de exemplu, în 2017 **Comisia Europeană a amendat compania Google cu 2,42 miliarde EUR** pentru abuzul de poziție dominantă pe piață ca motor de căutare prin promovarea propriului serviciu de comparare a prețurilor în rezultatele

căutării și prin retrogradarea serviciilor concurenților săi. Iar în iulie 2018, **Google a fost amendată cu încă 4,34 miliarde EUR** pentru impunerea unor restricții ilegale producătorilor de dispozitive Android. Mai multe exemple pot fi consultate la https://ec.europa.eu/competition/consumers/how/index_ro.html.

Informații suplimentare: https://ec.europa.eu/info/topics/competition_ro

@EU_Competition

Impozitare și fiscalitate

În timp ce guvernele naționale sunt responsabile de stabilirea cotelor de impozitare și de colectarea impozitelor, UE se asigură că persoanele sau întreprinderile dintr-un alt stat membru nu sunt discriminate și că impozitele nu afectează piața unică a UE.

În general, guvernele statelor membre au o mare libertate de a-și elabora legile fiscale în funcție de prioritățile lor naționale. Cu toate acestea, atunci când fac acest lucru, ele trebuie să respecte anumite principii fundamentale, cum ar fi nediscriminarea și respectarea liberei circulații a mărfurilor și serviciilor pe piața unică. Din ce în ce mai multe societăți și persoane își desfășoară activitatea în mai multe țări, fiind astfel mai ușor pentru acestea să încerce să plătească cel mai mic impozit posibil („evaziune fiscală”) sau să nu plătească impozitele datorate („evaziune fiscală”) prin mijloace legale. O singură țară nu poate aborda aceste probleme pe cont propriu, astfel încât statele membre ale UE colaborează pentru a se asigura că fiscalitatea este echitabilă.

Ce face UE

UE nu are un rol direct în creșterea impozitelor sau în stabilirea cotelor de impozitare. Rolul UE este de a supraveghea normele fiscale naționale pentru a se asigura că acestea sunt compatibile cu anumite politici ale UE, cum ar fi:

- promovarea creșterii economice și a creării de locuri de muncă;
- asigurarea fluxului liber de mărfuri, servicii și capital în întreaga UE pe piața unică;
- asigurarea faptului că întreprinderile dintr-o țară nu au un avantaj neloial față de concurenții din alt stat;
- asigurarea faptului că impozitele nu-i discriminează pe consumatori, pe lucrători sau întreprinderile din alte țări ale UE.

Guvernele tuturor statelor membre trebuie să convină atunci când este vorba de luarea deciziilor UE în materie fiscală, astfel încât să fie luate în considerare interesele fiecărei țări din Uniune. În cazul anumitor impozite, cum ar fi impozitul pe valoarea adăugată sau accizele la benzină, tutun și alcool, statele membre au convenit să își alinieze în linii mari normele și ratele minime pentru a evita concurența neloială pe piața unică.

Legislația fiscală a unui stat membru nu ar trebui să permită persoanelor sau întreprinderilor să se sustragă de la plata impozitelor în alt stat membru. Acțiunile la nivelul întregii UE sunt esențiale pentru soluționarea problemei. În urma adoptării unui **plan de acțiune** al UE în 2012, s-au luat numeroase măsuri legislative pentru combaterea fraudei fiscale, a evaziunii fiscale și a evitării obligațiilor fiscale.

Coordonarea strânsă dintre administrațiile fiscale contribuie, de asemenea, la împiedicarea exploatării de către societăți a necorelării dintre sistemele diferitelor țări, în scopul reducerii cuantumului impozitelor pe care le plătesc acestea.

Informații suplimentare: https://ec.europa.eu/info/topics/taxation_ro

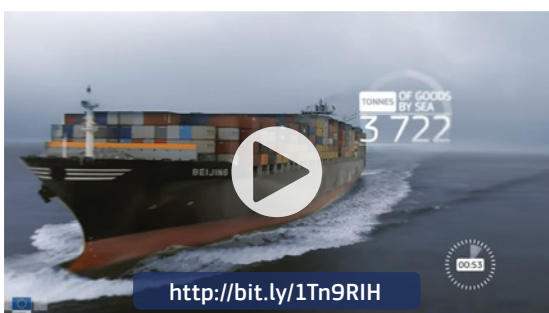
Vămi

Uniunea vamală a UE înseamnă că toate statele membre colaborează pentru a se asigura că mărfurile importate în UE circulă liber și că acestea sunt sigure pentru oameni, pentru animale și pentru mediu.

O uniune vamală înseamnă că țările implicate aplică aceleași tarife pentru mărfurile importate pe teritoriul lor din restul lumii și nu aplică niciun tarif intern. În cazul UE, acest lucru înseamnă că nu trebuie plătite taxe vamale atunci când mărfurile sunt transportate dintr-un stat membru în altul.

Uniunea vamală a UE este una dintre puținele competențe exclusive ale Uniunii Europene. Comisia Europeană propune o legislație privind afacerile vamale ale UE și se asigură că aceasta este pusă în aplicare.

Ce face UE

În practică, uniunea vamală a UE este gestionată de **serviciile vamale naționale**, acționând ca un întreg. Acestea îi protejează pe consumatori de mărfurile care ar putea fi periculoase sau nocive pentru sănătatea lor și protejează animalele și mediul împotriva bolilor plantelor și animalelor. De asemenea, aceste servicii contribuie la combaterea crimei organizate și a terorismului și asigură faptul că obiectele de patrimoniu european nu sunt transportate în afara teritoriului UE prin contrabandă.

Serviciile vamale împiedică, de asemenea, exporturile ilegale de deșeuri, întrucât protejarea mediului este una dintre principalele lor sarcini. Pentru întreprinderi, uniunea vamală

înseamnă că, indiferent de locul în care mărfurile intră în UE, se aplică aceleași norme și, odată ce mărfurile au fost vămuite, acestea pot circula liber sau pot fi vândute oriunde pe teritoriul vamal al UE.

În 2016, de exemplu, aproape 313 milioane de declarații vamale au fost gestionate de peste 2 000 de birouri vamale ale UE care lucrează 365 de zile pe an.

Politica vamală a UE se axează în prezent pe următoarele domenii:

- asigurarea faptului că toate statele membre colaborează eficace și eficient în cadrul uniunii vamale;
- propunerea de legi și de proceduri pentru a asigura o mai bună securitate și siguranță pentru cetățeni, precum și pentru a facilita comerțul legal;
- sprijinirea țărilor UE în schimbul de informații care ar putea fi utile agențiilor vamale; și
- asigurarea faptului că mărfurile pot circula liber dintr-un stat membru în altul pe piața unică a UE.

Informații suplimentare: https://ec.europa.eu/info/topics/customs_ro

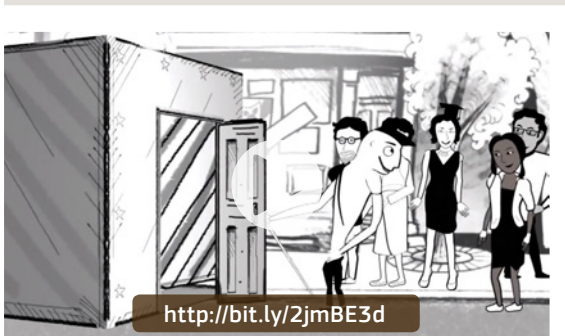
Cultură și mass-media

UE depune eforturi pentru a conserva patrimoniul cultural comun și pentru a-l face accesibil tuturor. Aceasta susține arta și sprijină industriile noastre culturale și creative să prospere, în special prin intermediul programului Europa creativă.

Cultura și creativitatea se află în centrul proiectului european și în centrul politicii culturale a UE. Patrimoniul cultural bogat al Europei și sectoarele creative dinamice sunt sursa unei bogății imense, a plăcerii și a sentimentului de identitate pentru milioane de oameni.

UE dorește să protejeze patrimoniul cultural și diversitatea între țări și să valorifice contribuția industriilor culturale și creative la economie și societate. De asemenea, politica UE urmărește să răspundă provocărilor comune, cum ar fi trecerea la producția digitală și la conținutul digital sau modalitatea de a încuraja inovarea în sectorul cultural. **Noua Agendă europeană pentru cultură** cuprinde acțiuni concrete pentru valorificarea întregului potențial al culturii.

<http://bit.ly/2jmBE3d>

Ce face UE

Programul **Europa creativă** urmărește să consolideze sectoarele culturale și creative ale Europei și să acorde finanțare pentru aproximativ 3 700 de organizații culturale, 250 000 de artiști și profesioniști din domeniul culturii, peste 7 000 de cinematografe, 2 800 de filme și 4 500 de traduceri de carte în timpul ciclului său de viață de 7 ani. Acesta investeste 1,46 miliarde EUR pentru:

- promovarea diversității culturale și lingvistice europene;
- stimularea creșterii economice și a competitivității în sectoarele creative;
- sprijinirea sectoarelor creative și culturale să beneficieze la maximum de tehnologiile digitale și să dezvolte noi modele de afaceri; și
- aducerea operelor de creație în fața unui public mai larg în Europa și la nivel internațional.

Europa creativă promovează și inițiative precum **premiile UE** pentru patrimoniul cultural, arhitectură, literatură și muzică, **marca patrimoniului european** și **Capitalele Europene ale Culturii**. Anul 2018, Anul European al Patrimoniului Cultural, a urmărit să încurajeze mai mulți oameni să descopere și să se implice în patrimoniul cultural al Europei, precum și să promoveze sentimentul de apartenență la spațiul comun european.

De asemenea, Comisia coordonează elaborarea de politici, cercetarea și raportarea cu privire la o serie de subiecte, de la dezvoltarea competențelor legate de media și distribuția digitală la conservarea patrimoniului cultural sau la cultură în relațiile externe. În plus, aceasta încurajează **cooperarea și învățarea reciprocă** între statele membre.

Politica UE privind audiovizualul și mass-media urmărește să garanteze că, la fel ca alte bunuri și servicii, mijloacele de comunicare audiovizuală (film, televiziune și video) sunt supuse unor norme la nivelul UE pentru a se asigura că acestea pot circula liber și echitabil pe piața unică, indiferent de modul în care sunt livrate. UE sprijină, de asemenea, dezvoltarea și distribuția de filme și de alte conținuturi europene, în scopul promovării diversității culturale.

Informații suplimentare: https://ec.europa.eu/info/topics/culture-and-media_ro

facebook.com/CreativeEuropeEU

@europe_creative

Tineret

Prin intermediul politicilor și programelor sale pentru tineret, UE urmărește să se asigure că tinerii pot participa pe deplin în toate sectoarele societății și să le ofere mai multe oportunități în ceea ce privește educația și piața muncii.

<http://bit.ly/2iP7RAy>

Incluziunea socială a tinerilor este esențială pentru societatea europeană și pentru viața democratică. **Strategia pentru tineret** a UE promovează tranziția tinerilor către vârsta adultă, sănătatea și starea de bine a acestora, participarea lor la societate, implicarea în activități solidare și de voluntariat, precum și ocuparea forței de muncă și antreprenoriatul. Totodată, politicile UE pentru tineret le oferă tinerilor șansa de a elimina lacunele din educația și competențele lor, permițându-le astfel să se adapteze mai bine la provocări și să contribuie la schimbarea pozitivă a societății. Acest lucru este cu atât mai important cu cât șomajul în rândul tinerilor este în continuare foarte ridicat.

Ce face UE

UE desfășoară mai multe programe și inițiative pentru a-i sprijini pe tinerii din Europa să joace un rol mai activ în societate și să beneficieze de experiența în alte țări. Acestea cuprind, în special, următoarele:

- **Erasmus+** este programul UE de susținere a educației, formării, tineretului și sportului în Europa. Cu un buget de 14,7 miliarde EUR, programul oferă unui număr de peste 4 milioane de europeni posibilitatea de a dobândi cunoștințe și competențe în urma unor experiențe în străinătate, cum ar fi studiile, stagiile, ucenicile, schimburile între tineri, predarea, formarea, activitățile pentru tineret și sportul.
- Comisia subliniază necesitatea unui **dialog structurat** ca mijloc de comunicare reciprocă între tineri și factorii de decizie, pentru a obține o contribuție directă din partea tinerilor la politicile care sunt importante pentru ei. Organizat în cicluri de 18 luni, fiecare ciclu de dialog structurat se concentrează pe o temă specifică și le oferă tinerilor șansa de a se face auziți pe subiectul respectiv.
- **Programul Erasmus pentru tineri antreprenori** îi sprijină pe antreprenorii europeni noi sau tineri să capete competențele necesare pentru a începe și a conduce o mică afacere.
- **Corpul european de solidaritate** este o inițiativă a UE care vizează să le ofere tinerilor posibilitatea de a-și exprima solidaritatea, luând parte la activități din propria lor țară sau din străinătate care aduc beneficii comunităților și oamenilor din toată Europa.
- **Garanția pentru tineret**, cu o finanțare de 8,8 miliarde EUR, sprijină ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor, garantând faptul că toți tinerii sub 25 de ani beneficiază de o ofertă concretă și de calitate de angajare, de ucenicie, de stagiu sau de educație continuă în termen de 4 luni de la terminarea educației formale sau de la intrarea în șomaj.

Portalul european pentru tineret furnizează informații cu privire la aceste inițiative și la alte inițiative ale UE pentru tinerii din întreaga Europă, în timp ce **EURES**, Portalul mobilității europene pentru ocuparea forței de muncă, sprijină, de asemenea, persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă și societățile care oferă un loc de muncă.

Informații suplimentare: https://ec.europa.eu/info/topics/youth_ro

facebook.com/EuropeanYouthEU

@EuropeanYouthEU

Sport

UE promovează beneficiile pentru sănătate și valorile pozitive asociate cu sportul, sprijină cooperarea dintre factorii de decizie și dialogul cu organizațiile sportive și abordează probleme cum ar fi dopajul, aranjarea meciurilor și violența.

Sportul și exercițiul fizic fac parte integrantă din viața a milioane de europeni. Pe lângă promovarea unei mai bune stări de sănătate și de bine, sportul poate contribui la abordarea unor probleme precum rasismul, excluderea socială și disparitatea de gen. De asemenea, sportul furnizează beneficii economice semnificative și reprezintă un instrument important în relațiile externe ale UE. **Politica UE privind sportul** este în prezent pusă în aplicare în principal prin intermediul programului Erasmus+.

Ce face UE

UE se concentrează asupra sportului ca mijloc de a-i menține pe oameni sănătoși, de a crea comunități, de a favoriza incluziunea socială și de a promova egalitatea de șanse.

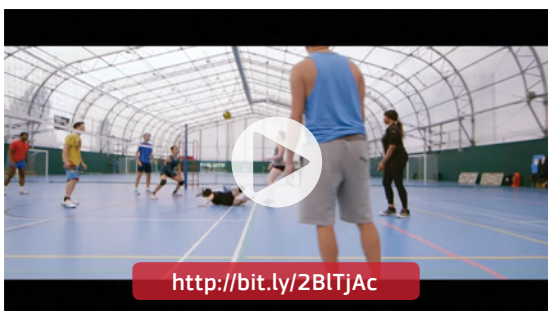
- **Erasmus+** cofinanțează inițiative pentru a contribui la dezvoltarea, partajarea și punerea în aplicare a ideilor și practicilor inovatoare în vederea promovării activității sportive pentru toți. „Erasmus+ sport” contribuie la dezvoltarea dimensiunii europene a sportului, intensificând cooperarea dintre organizațiile sportive, autoritățile publice și alte părți.
- Sportul poate elimina clivajele sociale, îi poate ajuta pe oameni să fie mai puternici și mai încrezători și poate furniza oportunități de a dezvolta competențe de conducere. Statele membre ale UE care solicită subvenții din Fondul social european și Fondul european de dezvoltare regională sunt încurajate să includă proiecte care promovează incluziunea socială prin intermediul sportului. **Premiile UE pentru sport #Beinclusive** recunosc organizațiile care utilizează puterea sportului pentru o mai bună incluziune socială a grupurilor dezavantajate.
- **Săptămâna europeană a sportului** îi încurajează pe europeni să fie activi în viața lor de zi cu zi.
- Comisia Europeană încurajează organizațiile sportive să pună în aplicare o **bună guvernare**.
- Comisia Europeană integrează treptat sportul în acorduri bilaterale cu țări din afara UE.

Cooperarea dintre statele membre ale UE în domeniul sportului este convenită printr-un plan de lucru multianual al UE în domeniul sportului. **Cel mai recent dintre acestea** (pentru perioada 2017-2020) definește trei priorități: integritatea sportului, dimensiunea economică a sportului și sportul și societatea. Comisia Europeană colaborează cu statele membre și cu părțile interesate pentru a promova rolul sportului și pentru a găsi soluții la problemele cu care se confruntă sportul european.

Studiul Eurobarometru privind sportul și activitatea fizică arată că cetățenii UE nu fac suficiente exerciții fizice. **Politica UE în domeniul sănătății** promovează exercițiul fizic atât prin schimbul de bune practici între țările UE și cu părțile interesate, cât și prin intermediul platformei UE de acțiune privind

alimentația, activitatea fizică și sănătatea, care pune la dispoziție un forum pentru abordarea tendințelor negative.

Orientările UE privind activitatea fizică (2008) și **recomandarea Consiliului privind promovarea intersectorială a activității fizice de îmbunătățire a stării de sănătate** (2013) indică modul în care politicile naționale pot încuraja activitatea fizică. **Apelul de la Tartu pentru un stil de viață sănătos** (2017) include o listă de 15 acțiuni pentru promovarea unor stiluri de viață sănătoase.

<http://bit.ly/2BITjAc>

Informații suplimentare: https://ec.europa.eu/info/topics/sport_ro

facebook.com/EUErasmusPlusProgramme

@EUSport

Bugetul

Bugetul UE contribuie la realizarea lucrurilor importante pentru europeni. Prin punerea în comun a resurselor la nivelul UE, statele membre pot realiza mai mult decât ar reuși acționând singure.

Bugetul UE sprijină o **gamă largă de politici** puse în aplicare în cadrul Uniunii Europene și a contribuit la consolidarea de către UE a rolului său puternic pe plan internațional, ca lider în lupta împotriva schimbărilor climatice și cel mai mare donator de ajutoare umanitare și pentru dezvoltare în lume.

În timpul crizei economice și financiare, bugetul UE s-a dovedit a fi un instrument puternic de sprijinire a investițiilor. Având în vedere că bugetele naționale din multe state membre se află în mare dificultate, bugetul UE, în special fondurile structurale, a ieșit din criza din 2008 ca un factor de stabilizare care investește în creștere și locuri de muncă. Cel mai recent, bugetul a susținut, de asemenea, gestionarea frontierelor externe ale UE și răspunsul european la criza refugiaților și la amenințarea pe care o prezintă criminalitatea organizată și terorismul.

<http://Europa.eu/!Xv33Tb>

Ce face UE

UE adoptă planuri bugetare pe termen lung, care furnizează o bază stabilă pentru execuția bugetului pe o perioadă de cel puțin cinci ani. Actualul buget pe termen lung al UE vizează perioada 2014-2020 și permite UE să investească aproximativ o mie de miliarde de euro în această perioadă. În mai 2018, Comisia Europeană a prezentat **propunerea sa pentru bugetul pe termen lung al UE** pentru perioada 2021-2027.

Bugetul anual este decis în mod democratic. Mai întâi, Comisia Europeană propune un proiect de buget. Apoi, guvernele naționale (care acționează prin intermediul Consiliului Uniunii Europene) și Parlamentul European ales în mod direct aprobă

bugetul UE, de obicei înainte de începutul anului. Aproximativ 94 % din buget este cheltuit în statele membre, în principal pentru promovarea locurilor de muncă și a creșterii în Europa, precum și în afara UE, pentru dezvoltare și asistență umanitară, în timp ce doar 6 % este cheltuit pentru administrația UE.

Bugetul anual al UE în 2019 a fost de aproximativ 165,8 miliarde EUR – o sumă mare în termeni absoluți, dar care reprezintă numai aproximativ 1 % din bogăția generată de economiile UE în fiecare an. Aproximativ 80 % din bugetul UE este finanțat din contribuțiile naționale pe baza venitului național brut și a taxei pe valoarea adăugată.

În urma unei recomandări anuale din partea Consiliului, Parlamentul European decide dacă acordă aprobarea sa finală, sau „descărcarea de gestiune”, pentru modul în care Comisia a executat bugetul UE. Această procedură asigură o responsabilitate și o transparență depline, iar atunci când este acordată, descărcarea de gestiune conduce la închiderea oficială a conturilor pentru un an dat.

Informații suplimentare: https://ec.europa.eu/info/topics/budget_ro
Document de reflecție privind viitorul finanțelor UE, al Comisiei Europene

@EU_Budget

Prevenirea fraudei

Oficiul European de Luptă Antifraudă se asigură că banii contribuabililor sunt valorificați în mod optim, prin investigarea cazurilor de fraudă, corupție și activități ilegale care implică fonduri UE.

Corupția și fraudă pot afecta foarte mult economia și pot submina încrederea cetățenilor în instituțiile și procesele democratice. Corupția instituțională nu este însă singura amenințare. Traficul cu țigări, sustragerea de la plata taxelor la import pe încălțăminte și îmbrăcăminte, acordarea de subvenții pentru creșterea portocalelor în ferme care nu există – sunt numeroase exemple de fraudă, mare și mică, care îi pot costa bani pe contribuabilii europeni.

Pentru a combate aceste amenințări, **Oficiul European de Luptă Antifraudă** (cunoscut, de asemenea, ca OLAF) investighează fraudă, corupția și alte activități ilegale care implică fonduri UE, inclusiv culpa profesională gravă din partea personalului UE și a membrilor instituțiilor UE, și sprijină instituțiile să formuleze și să pună în aplicare politicile de prevenire și detectare a fraudei. OLAF face parte din Comisia Europeană, dar acționează în deplină independență în mandatul său de investigație.

Ce face UE

Atunci când un caz de presupusă corupție sau fraudă a fondurilor UE este evaluat de Oficiul European de Luptă Antifraudă și se ajunge la concluzia că este susținut de dovezi, se lansează o investigație. Aceste investigații pot implica întrevederi și inspecții la sediu. De asemenea, OLAF coordonează inspecțiile efectuate de agențiile antifraudă ale statelor membre implicate în caz.

După încheierea investigației, OLAF recomandă acțiuni adresate instituțiilor UE și guvernelor naționale implicate: de regulă, acestea includ lansarea de anchete penale, recuperări financiare sau alte măsuri disciplinare. Ulterior, OLAF monitorizează modul în care recomandările sale sunt puse în aplicare.

Autoritățile vamale naționale efectuează în mod regulat operațiuni vamale comune împreună cu OLAF (și cu alte agenții ale UE) pentru a opri contrabanda și fraudă în anumite zone cu risc ridicat și pe rute identificate. De exemplu, în 2017, operațiunile vamale comune finanțate de Oficiul European de Luptă Antifraudă au condus la confiscarea a 75 de milioane de țigări, precum și a zeci de mii de alte produse contrafăcute.

OLAF contribuie, de asemenea, la elaborarea, monitorizarea și punerea în aplicare a politicilor antifraudă ale UE, în strânsă colaborare cu Comisia Europeană, Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene.

Informații suplimentare: https://ec.europa.eu/info/topics/fraud-prevention_ro

Cum ia decizii și cum acționează Uniunea Europeană

1 ROLURI

Uniunea Europeană se bazează pe statul de drept. Acest lucru înseamnă că fiecare acțiune întreprinsă de UE se întemeiază pe tratate aprobate în mod voluntar și democratic de toate țările UE. Tratatul este negociat și convenit de toate statele membre ale UE și ulterior sunt ratificate de parlamentele acestora sau printr-un referendum.

Tratatul stabilește obiectivele Uniunii Europene și prevăd normele privind modul de funcționare a instituțiilor UE, procesul decizional și relațiile existente între Uniune și statele sale membre. Acestea au fost modificate de fiecare dată când noi state membre au aderat la UE. Ocazional, tratatul a fost modificat, de asemenea, pentru a reforma instituțiile Uniunii Europene și pentru a-i conferi acesteia noi domenii de responsabilitate.

Ultimul tratat de modificare, Tratatul de la Lisabona, a intrat în vigoare la 1 decembrie 2009. Tratatul anterior este integrat în prezent în actuala versiune consolidată, care cuprinde Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Mai recent, UE a adoptat **Tratatul privind stabilitatea, coordonarea și guvernarea în cadrul uniunii economice și monetare**, un tratat interguvernamental care obligă țările participante să dispună de norme ferme care să garanteze un echilibru al bugetelor publice și care consolidează guvernarea zonei euro.

Procesul decizional la nivelul UE implică diverse instituții europene, în special:

- **Parlamentul European;**
- **Consiliul European;**
- **Consiliul; și**
- **Comisia Europeană.**

Parlamentul European

Consiliul European

Consiliul Uniunii Europene

Comisia Europeană

Organismele consultative (Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor) și parlamentele naționale joacă, de asemenea, un rol.

În general, Comisia Europeană este cea care propune legi noi, iar Parlamentul European și Consiliul (denumit, de asemenea, Consiliul Uniunii Europene) sunt cele care le adoptă. Statele membre și instituția sau instituțiile UE în cauză le pun ulterior în aplicare.

Parlamentul European

Parlamentul European este ales de cetățenii UE prin alegeri directe organizate o dată la cinci ani. Fiecare stat membru **alege un număr de membri (deputați în Parlamentul European)**; locurile sunt alocate pe baza populației fiecărui stat membru. Parlamentul se reunește atât la Bruxelles, cât și la Strasbourg. Actualul președinte al Parlamentului European este David Sassoli.

Deputații în Parlamentul European se organizează în grupuri politice și, de asemenea, în comisii care examinează propuneri legislative noi în diferite domenii de politică.

În ceea ce privește procesul decizional, Parlamentul este responsabil pentru următoarele aspecte:

- aprobarea, modificarea sau respingerea legislației UE, împreună cu Consiliul Uniunii Europene, pe baza propunerilor Comisiei Europene. Parlamentul împărtășește și cu Consiliul aceeași responsabilitate pentru adoptarea bugetului UE (propus de Comisia Europeană).
- luarea de decizii privind acordurile internaționale;
- luarea de decizii privind extinderea UE;
- alegerea președintelui Comisiei, pe baza unei propuneri din partea statelor membre, și ulterior aprobarea Comisiei complete;
- revizuirea programului de lucru al Comisiei și solicitarea ca aceasta să propună acte legislative.

Activitatea Parlamentului cuprinde două etape principale.

- Comisiile trebuie să pregătească legislația: Parlamentul are 20 de comisii și două subcomisii, fiecare gestionând un anumit domeniu de politică. Comisiile examinează propunerile de legislație, iar deputații în Parlamentul European și grupurile politice pot prezenta modificări sau pot propune respingerea legislației propuse. Aceste chestiuni sunt dezbătute, de asemenea, în cadrul grupurilor politice înainte ca acestea să decidă cum vor vota cu privire la o anumită temă.
- În sesiunile plenare se aprobă, se modifică sau se respinge legislația: acesta este momentul în care toți deputații din Parlamentul European se reunesc în cameră pentru a da un vot final cu privire la propunerea de act legislativ și la amendamentele propuse. Aceste sesiuni plenare se desfășoară în mod normal la Strasbourg, unele sesiuni suplimentare fiind organizate la Bruxelles.

Activitatea în cadrul celui de al optulea mandat al Parlamentului European s-a încheiat la 18 aprilie 2019. Prin vot direct, între 23 și 26 mai, cetățenii din statele membre ale UE au ales deputații în Parlamentul European pentru a forma noul Parlament. Mai multe informații cu privire la rezultatul alegerilor europene din 2019 și la formarea noului Parlament pot fi găsite pe [site-ul Parlamentului European](#).

Consiliul European

Consiliul European, cu sediul la Bruxelles, este format din șefii de stat sau de guvern din toate statele membre ale UE, din președintele Comisiei Europene și Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate.

Consiliul European reunește liderii UE pentru a stabili agenda politică a UE. Acesta reprezintă cel mai înalt nivel de cooperare politică între statele membre ale UE. Consiliul European ia forma reuniunilor (de regulă trimestriale) la nivel înalt între liderii UE, prezidate de președintele Consiliului European. Președintele poate convoca, de asemenea, reuniuni suplimentare pentru

a aborda chestiuni urgente. În iulie 2019, Consiliul European l-a ales pe Charles Michel în funcția de președinte pentru perioada 1 decembrie 2019-31 mai 2022.

În general, Consiliul European decide în unanimitate sau, în unele cazuri, cu majoritate calificată.

Consiliul European:

- decide cu privire la orientarea generală și la prioritățile politice ale UE, dar nu adoptă legislație;
- se ocupă de aspecte complexe sau sensibile care nu pot fi soluționate la niveluri inferioare ale cooperării interguvernamentale;
- stabilește politica externă și de securitate comună a UE, luând în considerare interesele strategice ale UE și implicațiile în domeniul apărării;
- desemnează și numește candidați la anumite roluri importante la nivelul UE, cum ar fi președintele Comisiei Europene sau președintele Băncii Centrale Europene.

În fiecare chestiune, Consiliul European poate:

- să invite Comisia Europeană să prezinte o propunere de abordare a acesteia;
- să o transmită Consiliului Uniunii Europene spre abordare.

Consiliul

Împreună cu Parlamentul European, Consiliul reprezintă principalul organism decizional al UE. Acesta este cunoscut, de asemenea, sub denumirea de Consiliul Uniunii Europene. În cadrul Consiliului, miniștrii din guvernul fiecărui stat membru se întrunesc pentru a discuta, a modifica și a adopta legi și pentru a coordona politici. Miniștrii au autoritatea de a-și angaja guvernele la acțiunile convenite în cadrul reuniunilor. Președinția Consiliului se asigură prin rotație de către statele membre ale UE o dată la șase luni și este responsabilă pentru prezidarea tuturor reuniunilor Consiliului și pentru stabilirea agendelor.

Consiliul:

- negociază și adoptă legislația UE, împreună cu Parlamentul European, pe baza propunerilor din partea Comisiei Europene;
- coordonează politicile țărilor UE;
- dezvoltă politica externă și de securitate a UE, pe baza orientărilor Consiliului European;
- încheie acorduri între UE și alte țări sau organizații internaționale;
- adoptă bugetul anual al UE împreună cu Parlamentul European.

Miniștrii participanți sunt cei care se ocupă de politica discutată. De exemplu, miniștrii mediului se întrunesc în cadrul Consiliului Mediu. Miniștrii se reunesc de mai multe ori pe an pentru a lua decizii referitoare la UE, în timp ce funcționarii guvernamentali au reuniuni pe tot parcursul anului pentru a discuta detaliile politicii.

Pentru a fi adoptate, de regulă deciziile necesită o **majoritate calificată**, care este definită ca 55 % din statele membre, reprezentând cel puțin 65 % din populația totală a UE. Cu toate acestea, anumite subiecte precum politica externă și fiscalitatea necesită un vot unanim (toate statele membre trebuie să fie de acord), iar o majoritate simplă este necesară pentru chestiunile procedurale și administrative.

Consiliul nu trebuie confundat cu Consiliul Europei, care nu este un organism al Uniunii Europene, ci o organizație internațională care a fost creată pentru a promova democrația și a proteja drepturile omului și statul de drept în Europa. Acesta cuprinde 47 de țări europene, inclusiv statele membre ale UE.

Comisia Europeană

Comisia Europeană este principala instituție care conduce activitățile zilnice ale UE. Aceasta este singura instituție a UE care poate propune acte legislative (adesea în urma unei solicitări din partea Parlamentului European sau a Consiliului), deși Parlamentul și Consiliul sunt cele care o votează. Majoritatea persoanelor care lucrează în cadrul Comisiei se află la Bruxelles sau Luxemburg, însă există „reprezentanțe” în toate capitalele statelor membre ale UE.

Comisia este alcătuită din Colegiul celor 27 de comisari, câte unul din fiecare stat membru al UE, inclusiv președintele Ursula von der Leyen și vicepreședinții.

Odată numit președintele Comisiei, Consiliul Uniunii Europene îi desemnează pe ceilalți 26 de membri ai Comisiei, de comun acord cu președintele desemnat, iar apoi toți membrii, ca organism unic, sunt supuși unui vot de aprobare din partea Parlamentului European. Comisarii reprezintă conducerea politică a Comisiei pe parcursul unui mandat de cinci ani. Fiecărui comisar îi este atribuită de către președinte responsabilitatea pentru anumite domenii de politică.

Personalul Comisiei este echivalentul serviciului public dintr-un stat membru și este organizat în departamente, cunoscute sub denumirea de direcții generale, și servicii, similare ministerelor de la nivel național.

Deciziile Comisiei sunt luate pe baza responsabilității colective a colegiului comisarilor. Toți comisarilor sunt egali în procesul decizional și sunt responsabili în aceeași măsură pentru deciziile luate. Comisarilor nu au nicio competență decizională individuală, cu excepția cazului în care acest lucru este autorizat în anumite situații.

Există opt vicepreședinți (inclusiv trei vicepreședinți executivi și Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate), care ocupă aceste roluri în plus față de portofoliul obișnuit al comisarului. Vicepreședinții acționează în numele președintelui și coordonează activitatea în domeniul lor de responsa-

bilitate, împreună cu mai mulți comisari. Orientările politice prezentate de președinta von der Leyen în iulie 2019 au stabilit șase obiective ambițioase majore pentru Europa.

În general, deciziile sunt luate prin consens, dar pot fi și votate. În acest caz, deciziile se iau cu majoritate simplă, fiecare comisar având un vot. Direcția generală competentă preia apoi subiectul. De regulă, aceasta se materializează sub forma unor proiecte de propuneri legislative.

Comitetele consultative

Comitetele consultative (Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor) îndeplinesc un rol consultativ în beneficiul Parlamentului European, al Consiliului și al Comisiei. Ele emit avize cu privire la propunerile de acte legislative. Comitetul Economic și Social European reprezintă societatea civilă organizată, iar Comitetul Regiunilor reprezintă autoritățile locale și regionale.

Parlamentele naționale

Cele 27 de parlamente naționale ale statelor membre contribuie la buna funcționare a UE prin monitorizarea guvernelor lor în legătură cu activitățile Uniunii Europene și dispun de o serie de drepturi, inclusiv dreptul de a-și exprima preocupările în legătură cu proiectele de acte legislative.

Parlamentele naționale transmit avize motivate Comisiei în cazul în care consideră că un proiect de act legislativ încalcă principiul subsidiarității. Dacă sunt îndeplinite anumite condiții, Comisia își revizuieste propunerea și explică în mod public dacă își menține, își modifică sau își retrage propunerea.

De asemenea, Comisia se află într-un dialog politic constant cu parlamentele naționale, care își transmit avizele privind orice inițiativă legislativă sau politică a Comisiei sau privind orice subiect politic din proprie inițiativă.

Banca Centrală Europeană și Banca Europeană de Investiții

Banca Centrală Europeană este o instituție independentă a uniunii economice și monetare din care fac parte toate statele membre ale UE. Aceasta ia decizii fără a solicita sau a primi instrucțiuni din partea guvernelor sau a altor instituții UE. Scopul său principal este menținerea stabilității monetare în zona euro prin asigurarea unei inflații scăzute și stabile a prețurilor de consum.

Banca Europeană de Investiții este banca Uniunii Europene. Aceasta este deținută de statele membre, iar misiunea sa este de a acorda împrumuturi pentru investiții care sprijină obiectivele UE. Aceasta se axează pe sporirea potențialului de ocupare a forței de muncă și de creștere al UE, precum și pe sprijinirea acțiunilor climatice și politicilor UE dincolo de frontierele sale.

Agențiile Uniunii Europene

Activitatea Uniunii Europene este asistată de o serie de agenții ale UE, care sunt entități juridice separate, create pentru îndeplinirea unor sarcini specifice în temeiul dreptului UE. Acestea se ocupă de aspecte și probleme legate de viața de zi cu zi a persoanelor care trăiesc în UE. Agențiile au un impact major, oferind instituțiilor UE și statelor membre cunoștințe de specialitate în diverse domenii, cum ar fi securitatea cibernetică, siguranța produselor alimentare și a medicamentelor, protecția mediului, drepturile fundamentale și securitatea frontierelor.

2 LUAREA DECIZIILOR

Diferite instituții participă la procesul decizional al UE, în fruntea căruia se află Parlamentul European, Consiliul și Comisia Europeană.

De regulă, Comisia Europeană propune noi acte juridice care sunt după aceea adoptate de Parlament și de Consiliu. În unele ocazii, Consiliul poate face acest lucru singur.

Pentru a asigura că acțiunile UE îndeplinesc obiectivele în cel mai eficient mod, Comisia Europeană evaluează impactul preconizat și real al politicilor, al legislației și al altor măsuri importante. De asemenea, aceasta implică cetățenii și părțile interesate în fiecare etapă a ciclului politicii, de la planificare la propunere, punere în aplicare, revizuire și revizuire ulterioară.

Pentru a anunța noi inițiative legislative sau evaluări planificate ale legislației actuale, Comisia Europeană publică evaluări inițiale ale impactului sau foi de parcurs. Potențialele consecințe economice, sociale și de mediu ale măsurilor propuse sunt analizate și prezentate în evaluările de impact care însoțesc propunerile legislative.

Însă ce se întâmplă cu legislația sau inițiativele care sunt deja în vigoare? După ce au fost puse în aplicare pentru o perioadă suficientă de timp, inițiativele sunt evaluate pentru a verifica performanța acestora în raport cu criteriile standard. În cadrul acestui proces, Programul privind o reglementare adecvată și funcțională (REFIT) identifică oportunități de reducere a costurilor de reglementare și de simplificare a legislației existente.

Există mai multe tipuri de acte juridice, care sunt aplicate în moduri diferite.

- Un **regulament** este o lege aplicabilă și obligatorie în toate statele membre în mod direct. Acesta nu trebuie să fie transpus în legislația națională de către statele membre, cu toate că ar putea fi necesară modificarea legislației naționale pentru a evita conflictul cu regulamentul.
- O **directivă** este o lege care impune obligații pentru statele membre sau un grup de state membre pentru atingerea unui anumit obiectiv.

În mod obișnuit, directivele trebuie să fie transpuse în legislația națională pentru a intra în vigoare. Este important de precizat că o directivă specifică rezultatul care trebuie atins, însă este la latitudinea statelor membre să decidă, fiecare în parte, modalitatea de realizare a acestuia.

- O **decizie** poate fi adresată unor state membre, unor grupuri de persoane sau chiar unor persoane fizice. Aceasta este obligatorie în toate elementele sale. Deciziile sunt utilizate, de exemplu, pentru a lua o hotărâre în privința fuziunilor propuse între societăți.
- **Recomandările și avizele** permit instituțiilor UE să își exprime opinia în atenția statelor membre și, în unele cazuri, a cetățenilor individuali, opinie care nu este obligatorie și nu creează nicio obligație juridică pentru persoana sau entitatea căreia i se adresează.

Orice propunere pentru un nou act juridic al UE este în conformitate cu un articol specific al unui tratat, care este denumit temeiul juridic al propunerii. Acesta determină procedura legislativă care trebuie urmată.

Majoritatea legilor sunt elaborate în urma unui proces cunoscut sub denumirea de procedură legislativă ordinară.

Procedura legislativă ordinară

Procedura legislativă ordinară, cunoscută, de asemenea, sub denumirea de procedură de codecizie, este cea mai comună procedură pentru adoptarea legislației UE. Aceasta pune Parlamentul European și Consiliul într-o poziție de egalitate, iar legile adoptate prin intermediul acestei proceduri sunt acte comune ale Parlamentului și Consiliului. Această procedură se aplică mării majorități a legislației UE, acoperind o gamă largă de domenii, cum ar fi drepturile consumatorilor, protecția mediului și transporturile. În conformitate cu procedura legislativă ordinară, Comisia elaborează o propunere, care trebuie adoptată atât de Parlament, cât și de Consiliu. La primirea propunerii, procesul continuă după cum se explică în continuare.

Prima lectură

- Parlamentul European dezbate propunerea în comisiile sale. Orice modificare la propunere este prezentată și votată în cadrul acestor comisii. Ulterior, propunerea este prezentată întregului Parlament, care votează cu privire la aceasta (și la amendamentele ulterioare) în sesiune plenară.
- Consiliul și statele membre examinează actul legislativ în detaliu; cea mai mare parte a acestei discuții are loc în cadrul unui grup de lucru al funcționarilor publici. Numeroase aspecte pot fi soluționate la acest nivel tehnic sau la niveluri imediat superioare acestuia, deși unele aspecte pot urma să fie finalizate în cadrul reuniunilor miniștrilor competenți în domeniu. Consiliul va ajunge la un acord politic privind actul legislativ – acest lucru se poate întâmpla înainte sau după votul Parlamentului. Odată ce Parlamentul a votat, acordul politic va fi transformat într-o poziție comună oficială. În cazul în care poziția comună a Consiliului este diferită de votul Parlamentului, legislația trece printr-o a doua lectură pentru soluționarea diferențelor.
- Reprezentanții Parlamentului și ai Consiliului se reunesc deseori în mod informal pentru a încerca să ajungă la un acord înainte de a-și oficializa pozițiile. În cazul în care aceștia ajung la un acord, Consiliul va adopta exact același text ca Parlamentul, iar propunerea va deveni lege. Acesta este denumit un acord în prima lectură.

A doua lectură

- În cazul în care nu s-a ajuns la un acord la prima lectură, se va începe a doua lectură. Aceasta urmează un model similar cu prima lectură, însă de data aceasta Parlamentul examinează și votează amendamentele propuse de Consiliu, iar apoi Consiliul analizează ceea ce propune Parlamentul. A doua lectură este un proces mai rapid decât prima lectură, întrucât pot fi discutate doar diferențele dintre pozițiile Parlamentului și ale Consiliului, iar diferite elemente sunt limitate în timp.

- Este posibil ca Parlamentul și Consiliul să ajungă la un acord în această etapă (un acord în a doua lectură). În cazul în care cele două instituții nu pot ajunge la o decizie comună cu privire la actul juridic propus, acesta este transmis unui comitet de conciliere format dintr-un număr egal de reprezentanți ai Parlamentului și ai Consiliului. Această procedură de conciliere a devenit rară. Cele mai multe acte legislative sunt adoptate în urma procedurii legislative ordinare în prima sau a doua lectură.
- Odată ce s-a convenit asupra unui text final și au fost realizate toate traducerile, actul legislativ este transmis din nou Parlamentului și Consiliului, astfel încât acestea să o poată adopta ca act juridic. Acest act va fi publicat ulterior în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* în toate limbile oficiale ale UE. Actul legislativ va preciza când trebuie să fie pus în aplicare în statele membre sau când intră în vigoare dacă este vorba despre un regulament.

Comisia poate să dea în judecată statele membre și poate solicita amendarea acestora în cazul în care legislația UE nu este pusă în aplicare. Aplicarea legislației UE are loc aproape în întregime în statele membre. Uneori, acest lucru poate conduce la plângeri privind punerea în aplicare inegală a normelor în diferite țări. Unele decizii sunt aplicate direct la nivelul UE, în special dreptul concurenței, cum ar fi cazurile antitrust. A se vedea partea 3, „Asigurarea respectării legilor UE”, din prezenta secțiune informații suplimentare.

Cine mai este consultat?

Atunci când iau decizii într-o serie de domenii de politică, Parlamentul, Consiliul și Comisia consultă **Comitetul Economic și Social European** (al cărui președinte este Luca Jahier).

Parlamentul, Consiliul și Comisia trebuie să consulte **Comitetul European al Regiunilor** (al cărui președinte este Karl-Heinz Lambertz) cu privire la aspectele relevante pentru regiuni.

Avizele comitetelor nu sunt obligatorii pentru instituțiile UE.

În plus, alte instituții și organisme pot fi consultate atunci când o propunere se încadrează în domeniul lor de interes sau de expertiză, de exemplu Banca Centrală Europeană pentru propuneri privind aspecte economice sau financiare.

Supravegherea de la nivel național

Parlamentele naționale primesc proiecte de acte legislative în același timp cu Parlamentul European și Consiliul. Acestea își pot da avizul pentru a se asigura că deciziile sunt luate la cel mai adecvat nivel. Acțiunile UE sunt supuse principiului subsidiarității care presupune că, exceptând domeniile în care are competențe exclusive, UE acționează doar în cazul în care acțiunea va fi mai eficace la nivelul UE decât la nivel național. Parlamentele naționale monitorizează aplicarea corectă a acestui principiu în procesul decizional de la nivelul UE și pot emite „avize motivate” atunci când consideră că principiul nu este respectat.

Implicarea în calitate de cetățean

Fiecare cetățean al UE are dreptul de a înainta Parlamentului European o petiție în una dintre cele 24 de limbi oficiale ale UE, sub forma unei plângeri sau a unei solicitări cu privire la o chestiune care intră în domeniile de activitate ale Uniunii Europene. Petițiile sunt examinate de Comisia pentru petiții a Parlamentului, care ia o decizie cu privire la admisibilitatea lor și este responsabilă de tratarea acestora.

Cetățenii pot participa, de asemenea, în mod direct la elaborarea politicilor UE, invitând Comisia Europeană să prezinte o propunere referitoare la aspecte cu privire la care UE are competența de a legisla. O inițiativă a cetățenilor europeni, astfel cum este denumită, trebuie să fie susținută de cel puțin 1 milion de cetățeni ai UE, provenind din cel puțin șapte state membre. Este necesar un număr minim de semnături din fiecare dintre respectivele șapte state membre.

Cetățenii pot să își facă cunoscute opiniile cu privire la inițiativele Comisiei în etape-cheie din cadrul pro-

cesului de elaborare a politicilor și a legislației. Prin intermediul portalului web [Exprimați-vă părerea!](#), cetățenii și părțile interesate pot contribui în diverse moduri:

- Mai întâi, Comisia anunță o **nouă inițiativă** sau o evaluare a politici sau a legii existente, publicând o evaluare inițială a impactului sau o foaie de parcurs. Cetățenii și părțile interesate dispun de 4 săptămâni pentru a transmite feedback, care este publicat pe aceeași pagină web.
- Atunci când lucrează la o nouă inițiativă sau evaluare, Comisia efectuează consultări publice prin chestionare online deschise timp de 12 săptămâni.
- După ce Comisia a finalizat o propunere legislativă și a înaintat-o Parlamentului European și Consiliului, cetățenii dispun de o nouă oportunitate de a formula observații pe marginea acesteia. Perioada de feedback privind propunerile Comisiei este de 8 săptămâni, după care contribuțiile sunt transmise Parlamentului și Consiliului pentru a fi luate în considerare în negocierile acestora.
- Prin programul **Reducerea poverii administrative**, cetățenii pot transmite Comisiei, în orice moment, sugestii în ceea ce privește modalități de simplificare și îmbunătățire a legislației sau a politicilor actuale pentru ca acestea să fie mai eficace și mai puțin împovărătoare.

Pe portalul web [Exprimați-vă părerea!](#) cetățenii pot **să se aboneze** pentru a primi o notificare prin e-mail atunci când sunt adăugate noi inițiative privind subiecte care îi interesează sau să urmărească evoluțiile unor anumite inițiative.

Coordonarea politicilor statelor membre – exemplul politicii economice

În cadrul uniunii economice și monetare, politica economică a UE se bazează pe o coordonare strânsă a politicilor economice naționale. Această coordonare este efectuată de miniștrii economiei și finanțelor, care formează în mod colectiv **Consiliul Afaceri Economice și Financiare**.

Eurogrupul este alcătuit din miniștrii economiei și finanțelor din statele membre ale zonei euro. Acțiunile sale au ca scop să promoveze creșterea economică și stabilitatea financiară în zona euro prin coordonarea politicilor economice.

Politica externă și de securitate comună

Politica externă și de securitate comună este politica externă organizată și convenită a UE, în principal pentru diplomația și acțiunile de securitate și apărare. Deciziile necesită unanimitate în rândul statelor membre în cadrul Consiliului Uniunii Europene, însă, odată ce sunt aprobate, anumite aspecte pot fi decise în continuare prin vot cu majoritate calificată. Politica externă a UE la nivel ministerial este reprezentată de Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și vicepreședintele Comisiei, în prezent Josep Borrell Fontelles, care prezidează, de asemenea, reuniunile miniștrilor de externe.

Încheierea de acorduri internaționale

În fiecare an, Consiliul încheie (adică semnează în mod oficial) o serie de acorduri între Uniunea Europeană și țările din afara UE, precum și cu organizații internaționale. Astfel de acorduri pot viza domenii ample, cum ar fi comerțul, cooperarea și dezvoltarea, sau pot aborda subiecte specifice, cum ar fi produsele textile, sectorul pescăriei și tehnologia sau transporturile. Acordul Parlamentului European este necesar pentru toate acordurile internaționale în domeniile reglementate de procedura legislativă ordinară.

Aprobarea bugetului UE

Bugetul anual al UE este stabilit în comun de Parlamentul European și Consiliu. Dacă cele două instituții nu sunt de acord, atunci sunt continuate proceduri de conciliere până la aprobarea bugetului. Pentru informații suplimentare, a se vedea partea 4 din prezenta secțiune, „**Adoptarea de măsuri: bugetul UE**”.

3 ASIGURAREA RESPECTĂRII LEGILOR UE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene se asigură că legislația UE este interpretată și aplicată în același mod în fiecare stat membru. Curtea are competența de a soluționa litigiile dintre statele membre, instituțiile UE, întreprinderi și persoane fizice. Pentru a face față miilor de cauze pe care le primește, aceasta este împărțită în două organisme principale: Curtea de Justiție și Tribunalul.

În cazul în care o persoană fizică sau o întreprindere a suferit un prejudiciu ca urmare a unei acțiuni sau a lipsei de acțiune din partea unei instituții UE sau a personalului său, aceasta poate lua măsuri împotriva lor în fața Curții, în unul dintre următoarele două moduri:

- indirect, prin intermediul instanțelor naționale, care pot decide să sesizeze Curtea de Justiție în legătură cu cazul respectiv;
- direct, în fața Tribunalului, în cazul în care o decizie a unei instituții UE a afectat-o în mod direct și individual.

În cazul în care o persoană consideră că autoritățile din orice țară au încălcat dreptul UE, aceasta poate urma **procedura oficială de depunere a unei plângeri**.

Cum funcționează Curtea

Cauzele sunt instrumentate în două etape.

- **Etapa scrisă.** Părțile prezintă Curții declarații scrise, putând fi prezentate observații și de către autoritățile naționale, instituțiile UE și, în unele cazuri, de către persoane private. Toate acestea sunt rezumate de judecătorul raportor și sunt apoi discutate în cadrul ședinței generale a Curții.
- **Etapa orală.** Aceasta este o audiere publică: avocații ambelor părți își pot prezenta cauza în fața judecătorilor și a avocatului general, care le pot adresa întrebări. În cazul în care Curtea hotărăște că este necesar un aviz al avocatului general, acesta este furnizat în câteva săptămâni după audiere. Ulterior, judecătorii deliberează și pronunță verdictul.

Procedura Tribunalului este similară, cu excepția faptului că majoritatea cauzelor sunt audiate de un complot de trei judecători și nu există avocați generali.

Alte instituții judiciare ale UE

Ombudsmanul primește și investighează plângeri și contribuie la identificarea cazurilor de administrare defectuoasă în cadrul instituțiilor UE și al altor organisme. Orice cetățean, rezident, asociație sau întreprindere dintr-un stat membru al UE poate depune o plângere la Ombudsman.

Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor este însărcinată cu protejarea datelor cu caracter personal și a vieții private a cetățenilor și rezidenților UE, în legătură cu datele stocate de instituțiile UE în formă electronică, scrisă sau vizuală. De asemenea, aceasta promovează bunele practici în domeniu în rândul instituțiilor și organismelor UE.

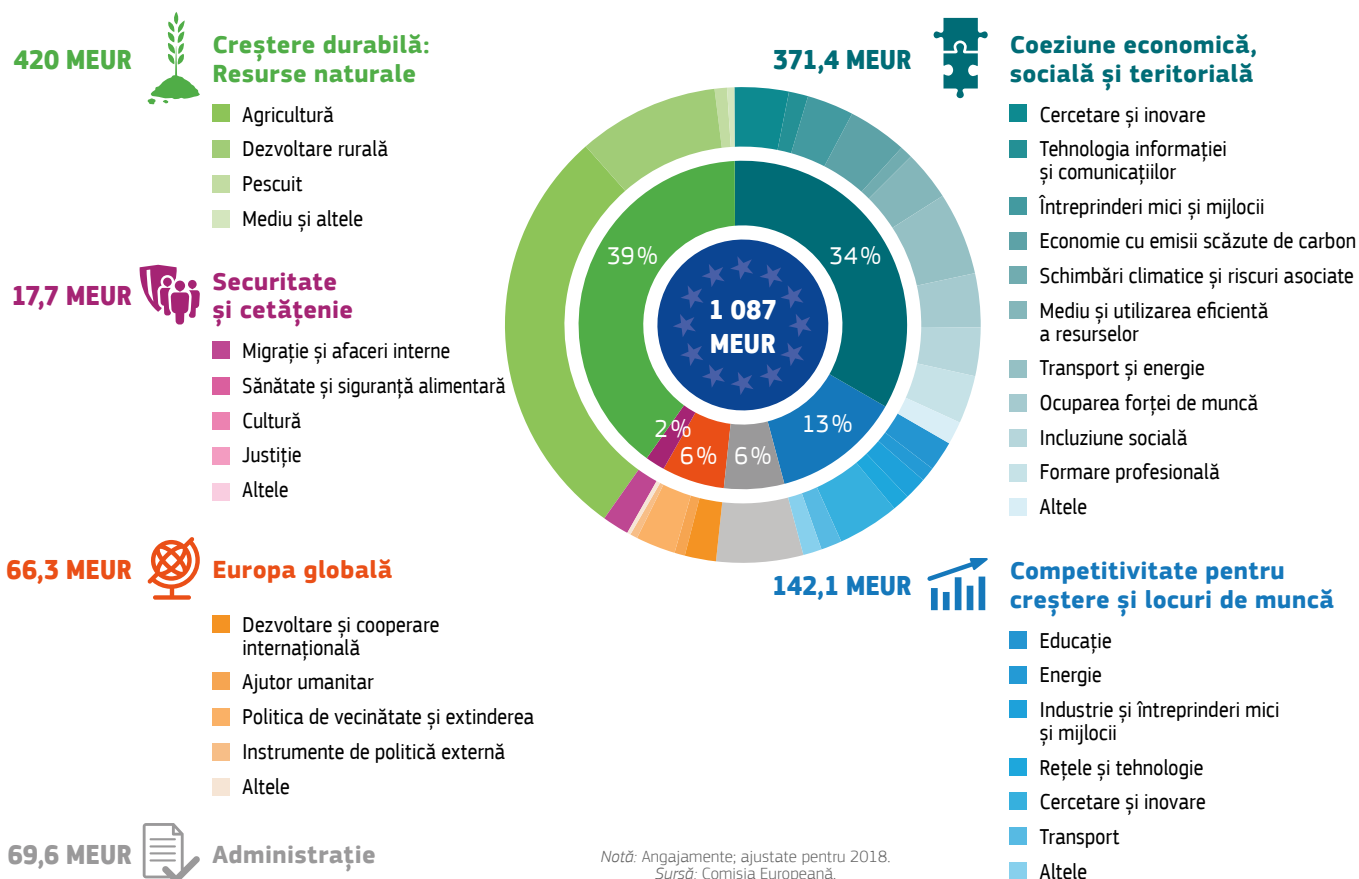
4 ADOPTAREA DE MĂSURI: BUGETUL UE

UE adoptă planuri de cheltuieli pe termen lung (cunoscute sub denumirea de cadrul financiar multianual), care furnizează o bază stabilă pentru execuția bugetului pe o perioadă de cel puțin cinci ani. Aceasta permite UE să completeze bugetele naționale prin politici de finanțare cu valoare adăugată europeană. Cadrul financiar multianual stabilește sumele anuale maxime (plafoane) pe care UE le poate cheltui în diferite categorii de cheltuieli (rubrici). Actualul buget vizează perioada 2014-2020 și permite UE să investească aproximativ o mie de miliarde de euro în această perioadă în cele cinci domenii de activități ale UE.

Bugetul anual al UE este stabilit în comun de Parlament și de Consiliul Uniunii Europene. Parlamentul îl dezbate în două lecturi succesive, iar bugetul intră în vigoare atunci când a fost semnat de președintele Parlamentului. Comisia parlamentară pentru control bugetar monitorizează modul în care este cheltuit bugetul, iar în fiecare an Parlamentul decide dacă va aproba gestionarea de către Comisie a bugetului pentru exercițiul financiar anterior.

Bugetul anual al UE în 2019 a fost de aproximativ 165,8 de miliarde EUR – o sumă mare în termeni absoluți, dar care reprezintă numai aproximativ 1 % din bogăția generată de economiile statelor membre în fiecare an.

Domenii finanțate din bugetul UE (2014-2020)

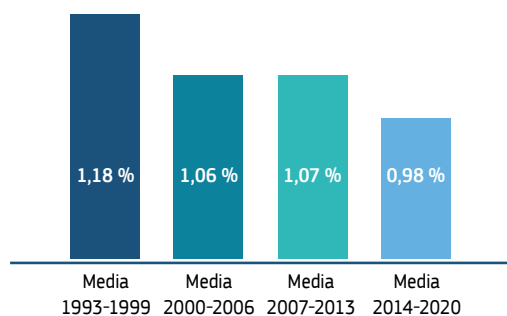

Comisia este responsabilă de gestionarea și execuția bugetului UE și a politicilor și programelor adoptate de Parlament și de Consiliu. Execuția și cheltuielile efective sunt realizate în cea mai mare parte de autoritățile naționale și locale, însă Comisia este responsabilă de supravegherea acestora. Comisia gestionează bugetul sub supravegherea **Curții de Conturi Europene**. Ambele instituții urmăresc să asigure buna gestiune financiară.

În fiecare an, în urma unei recomandări din partea Consiliului, Parlamentul European decide dacă acordă aprobarea sa finală, sau „descărcarea de gestiune”, pentru modul în care Comisia a executat bugetul UE. Această procedură asigură o responsabilitate și o transparență depline, iar atunci când este acordată, descărcarea de gestiune conduce la închiderea oficială a conturilor pentru un an dat.

Curtea de Conturi Europeană este instituția independentă de audit extern a Uniunii Europene. Aceasta verifică dacă veniturile UE au fost primite în mod corect, dacă cheltuielile sale au fost efectuate în mod legal și regulat și dacă gestiunea financiară a fost solidă. Curtea de Conturi își îndeplinește sarcinile în mod independent de celelalte instituții ale UE și de guverne.

Dimensiunea bugetului UE ca procent din venitul național brut

Date: Plafonul de plăți din bugetul UE, exprimat ca procent din VNB-ul UE.
Sursă: Comisia Europeană.

Un buget modern pentru o Uniune care protejează, capacitează și apără

În mai 2018, Comisia și-a prezentat propunerile pentru un buget modern și pe termen lung pentru perioada 2021-2027. Aceste propuneri constituie un răspuns realist la un context deosebit de dificil: evoluții tehnologice și demografice, migrație, schimbări climatice și resurse limitate, șomaj și amenințări la adresa securității, intensificate de instabilitatea geopolitică.

Comisia și-a propus să stimuleze finanțarea în domeniul în care UE poate contribui în modul cel mai eficient. Acest lucru se va realiza prin extinderea și modernizarea programelor cu rezultate bune dovedite și prin crearea de noi programe adaptate în domeniul în care o abordare nouă este necesară pentru a ajuta UE să își concretizeze ambițiile. De exemplu:

- investiții în inovare și în economia digitală;
- crearea unor oportunități de formare și de ocupare a unui loc de muncă pentru tineri;
- continuarea activității UE cu privire la o abordare cuprinzătoare în ceea ce privește migrația și gestionarea frontierelor;
- consolidarea capacității UE în domeniul securității și al apărării;
- consolidarea acțiunii externe a UE și realizarea de investiții în acțiunile climatice și în protecția mediului;
- consolidarea uniunii economice și monetare.

A se vedea, de asemenea, următoarele pagini din secțiunea 2: „Bugetul”; „Servicii bancare și financiare”; „Economie, finanțe și moneda euro”; „Prevenirea fraudei” și „Impozitare și fiscalitate”.

Cum să contactați UE

ONLINE

Pe site-ul Europa sunt disponibile informații în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene:
https://europa.eu/european-union/index_ro

ÎN PERSOANĂ

În întreaga Uniune Europeană există sute de centre de informare Europe Direct. Puteți găsi adresa centrului cel mai apropiat de dumneavoastră la: https://europa.eu/european-union/contact_ro

PRIN TELEFON SAU E-MAIL

Europe Direct este un serviciu care vă oferă răspunsuri la întrebările privind Uniunea Europeană.

Puteți contacta acest serviciu prin apel gratuit: 00 800 6 7 8 9 10 11 (anumiți operatori de telefonie mobilă nu permit accesul la numerele 00 800 sau pot percepe taxe pentru aceste apeluri) sau prin apel cu plată sunând din afara UE: +32 22999696 sau prin e-mail la adresa https://europa.eu/european-union/contact_ro

CITEȘTE DESPRE EUROPA

Publicațiile despre UE se află la doar un clic distanță pe site-ul Publicațiile UE:
<https://op.europa.eu/ro/publications>

REPREZENTANȚELE COMISIEI EUROPENE

Comisia Europeană are birouri (reprezentanțe) în toate statele membre ale Uniunii Europene:
https://ec.europa.eu/info/about-european-commission/contact/local-offices-eu-member-countries_ro

BIROURILE DE LEGĂTURĂ ALE PARLAMENTULUI EUROPEAN

Parlamentul European are un birou de legătură în fiecare stat membru al Uniunii Europene:
<http://www.europarl.europa.eu/at-your-service/ro/stay-informed/liaison-offices-in-your-country>

DELEGAȚIILE UNIUNII EUROPENE

Uniunea Europeană are, de asemenea, delegații în alte părți ale lumii:
https://eeas.europa.eu/headquarters/headquarters-homepage/area/geo_en

